

Erkek Düşmanlığı Balonu (The Misandry Bubble)

Bölüm 1 – Kültürel Kriz

Imran Khan, 13 Şubat 2018

<https://erkekadam.org/2018/02/13/erkek-dusmanligi-balonu-the-misandry-bubble-bolum-1-kulturel-kriz/>

Neden Amerikan toplumu geriliyor görünüyor? Neden adalet ve edep çöküşte? Gerçek temel nedenin anlaşılması zor olsa da, neden toplumun büyük çoğunluğu karşı olsa da bayağılık ve tiranlık yükselişte? Ya sürdürülemez sağlık sistemi ve sosyal güvenlik masraflarından, artmayan maaşlara ve yükselen suç oranlarına; dökülen altyapı ve matastazda olan sosyalizmden, Detroit, Cleveland, Pittsburgh ve Baltimore gibi düşüşte olan ana Amerikan şehirlerine kadar tüm problemler, her tarafa sinen ama ulusal diyalogdan ve aslında bütün Batı Dünyasının diyalog alanından kendini saklayan ortak bir temel nedenden kaynaklanıyor ise? Bugün, 201Xli yılların ilk gününde, size bütün bunların nedenini anlatacağım. Böylece de önümüzdeki 10 yılda Amerika Birleşik Devletleri'nin en önde gelen problemi ile ilgili ulusal tartışmayı da tetikleyeceğim. Bu problem bizim boğuşuyor görüldüğümüz diğer birçok problemin de temel nedeni. Az sonra okuyacaklarınız, 1997 yılında birinin çıkıp 2001 – 2009 arasındaki Terör ile Savaş (War on Terror) dönemine hâkim olan güçleri oldukça detaylı bir şekilde anlatmasına denk geliyor.

Bu çok uzun bir yazı, The Futurist'te şimdiye kadar yazılan en uzun yazı. Gelecek 10 yılın sosyal, politik ve cinsel çatışmaları hakkında bir rehber olduğu için, bir oturuşta okunması için değil de destekleyen bağlantıları ile birlikte uzun bir sürede yavaş yavaş sindirilmek üzere yazıldı. Bu 10 yılın ayları ve yılları geçtikçe, bu yazı kehanet gibi görünmeye başlayacak.

İdari Özet: *Batı Dünyası sessiz bir şekilde, kadın erkek ilişkilerinin zehirlendiği, devlet güçlerinin, başka türlü aslında iyi kadınların ailelerine büyük zarar vermesi pahasına çeşitli şekillerde teşvik edilmesi ile, erkeklerden kadınlara zorla kaynak transferi yaptığı, erkek doğasının kötülenirken kadın doğasının kutsandığı bir uygarlığa dönüştü. Bu, her iki cinsiyet için de adil değil ve aynı zamanda sonuçları erkeklerin değil de, 2020 gibi yakın bir zamandan itibaren gelecekteki masum kadın nesillerinin omzuna yüklenecek, hızlı bir uygarlık gerilemesi ve çöküşü için bir reçete.*

Şimdi, bu yazının temel aksiyomu, kadın ve erkeklerin değişik önceliklere sahip ve değişik alanlarda güçlü ve zayıf olsalar da, eşit şekilde değerli olduğudur. Bir toplum, kadın ve erkeklerin birbirleri ile çatışmak yerine birbirlerini tamamlayan rollere sahip olduğunda en güçlü zamanını yaşar. Üstelik bir cinsiyet (hangisi olduğu farketmez) kötü muamele gördüğünde, diğeri de birçok hakkından mahrum edilir. Bu aksiyoma katılmıyorsanız, buradan ötesini okumak istemeyebilirsiniz.

Kültürel Kriz

Kadınların Baskı Altında Olduğu Miti: Bütün istatistiki ve mantıki delillere karşın bir insana baskı altında olduğunu söylediğiniz zaman, o insanda cesaretsizlik ve kızgınlık yaratarak ona zarar verirsiniz. Bu tehlikeli etki, gereksizce empoze edilen birçok kadın mutsuzluğunun ve dayanaksız bir şekilde erkeklerden öç alınmasının temelidir.

Hepimize, kadınların insanlık tarihi boyunca sözümona nasıl baskı altında tutulduğı ve bu baskının aynı seviyede zorluklarla karşılaşmayan sıradan erkeklerce nasıl yaygın, sistemli ve teşvik edilen bir şey olduğı öğretildi. Bu, gerçekte tamamen yanlış bir anlatı. Ortalama erkek savaş meydanlarında, denizlerde ve madenlerde ölüme zorlanırken, çoğı kadın evinde kalıp çocuklarına bakıyor ve ev işleri yapıyordu. Erkek hayatta kalma beklentisi her zaman kadınlara göre ciddi oranda düşüktü ve hala da öyle.

Modern devirden önce savaş insan toplumunun sürekli devam eden bir parçası idi. İki kabile ya da krallık ne zaman savaşa, kaybeden tarafın savaşılabilecek yaştaki erkekleri yok edirdi ama kadınlar işgal eden toplumun içinde asimile edilirdiler. Tamam, cariyeye ya da hizmetçi olmak oldukça talihsiz bir kader ama erkekler gibi savaş meydanında boğazlanmak kadar kötü bir kader değil. Benimle hemfikir olmayanlara soruyorum, kadınların boğazlanması ve erkeklerin asimile olmasını mı tercih ederdiniz?

Bu anlatının önemli bir kısmı, “feministlerin” ortalama bir kadının kötü durumunu, ortalama erkeklerle değil de en tepedeki erkeklerle (monarşi ve aristokrasi) karşılaştırmalarından kaynaklanıyor. Buna apex fallacy (doruk yanılgısı) denir, kazara ya da bilinçli bir şekilde de olsa gerçekliğı tamamen yanlış temsil eder. Ortalama bir kadının durumunu ortalama bir erkeğin durumu ile karşılaştırmak için (burada anahtar kelime ‘ortalama’), en fakir ülkelerdeki en fakir köylülerin hayatlarına bakmanız yeterli. Hem kadınlar hem de erkekler ağır işler yapmak zorundalar, yeteri kadar yemek ve elbiseleri yok ve yaşadıkları durumdan yukarı çıkma yolları oldukça kısıtlı.

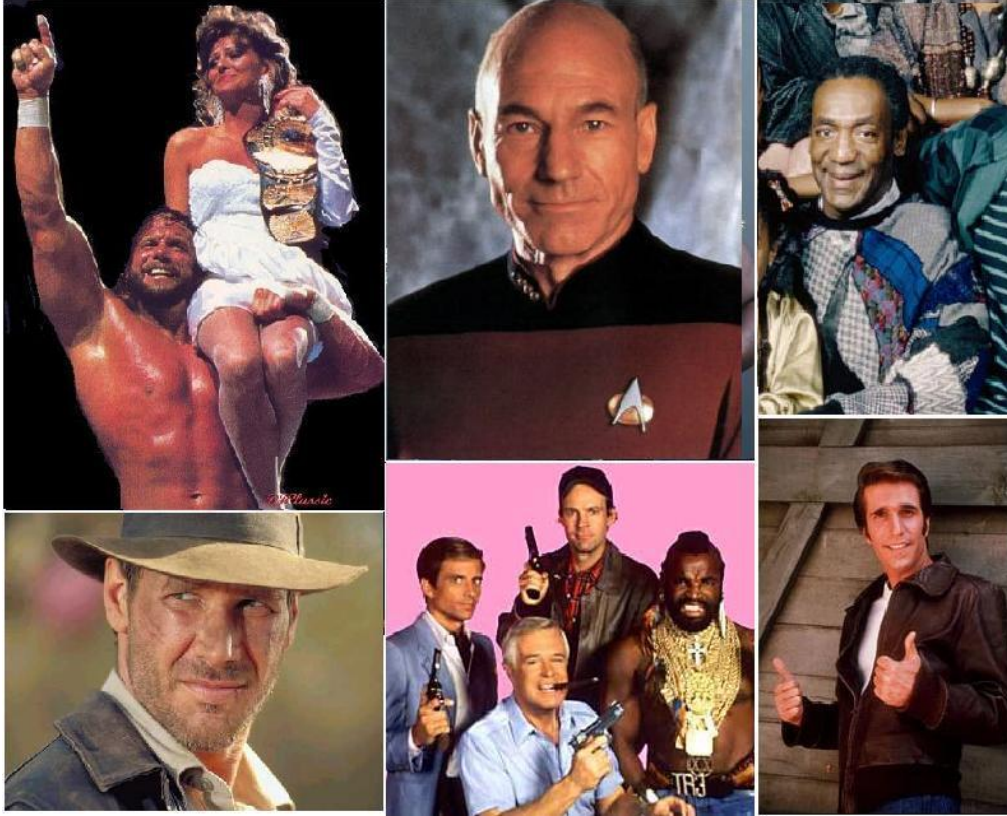
Oy verme hakkı gibi cımbızla seçilmiş anektodlarda ise unutmayın ki çoğı yer ve zamanda erkekler de oy veremiyorlardı. Aslına bakarsanız, tüm yüzyıllardan tüm ulus devletleri karşılaştırırsanız, tüm hepsinde kadın ve erkeklerin aynı oy verme (ya da verememe) hakkına sahip olduğunu görürsünüz. Bugün bile, 200 adet devlet içinde, kadın ve erkeklerin oy verme hakkının farklı olduğı tek devlet yoktur. Kadınların erkeklere verilen haklardan mahrum olduğı iddiası, tarihi durumun sadece yüzde 1’inde olan bir şeydir.

Bu, kadın sünneti gibi kadınlara yönelik barbarlıkları göz ardı etmek demek değil; bu tür şeyler hep varoldular ve hala varlar. Ama erkekler de aynı şiddette barbarlıklara maruz bırakıldılar. Bu hiçbir şekilde gündeme gelmiyor. Aslında, bir erkeğin cinsel organı bir kadın tarafın-

dan kesildiğinde, başka bazı kadınlar bunu komik bulabiliyorlar ve bunu da açık açık gururla söylemekten de çekinmiyorlar.

Yaşayan bir grubun yüzyıl önce, artık hayatta olmayan insanlara yapılan barbarlığın tazminatını almaya çalışıyor olması zaten hatalı. Ama bu baskının kurgu olması işi daha da kötüleştiriyor. Kadınların erkekler tarafından baskı altına alındığı anlatısı reddedilmeli ve oldukça seçici ve tarihi olarak yanlış bir anlatı olduğu için kabul edilmemeli. Aslında, bu mit tarihi bir baskının değil, iki cinsiyetin şikâyet etmeye yatkınlığı arasındaki farkın bir örneği.

Eğlence Dünyasındaki Maskülinite Boşluğu: Aşağıdaki eğlence dünyası figürlerine bir bakın. Bu kişiler ancak 30 yaş üstünde iseniz size tanıdık gelecektir. Bütün bu kişiler 80lerde çok meşhurdu ve bazıları o 10 yılın iki tarafında da varlardı. Hepsi birbirlerinden açıkça farklı tiplerdi. Ama aralarında ortak bir nokta var – Hollywood bugün bu adamlara denk çok çok az karakter üretiyor.

Bir zamanlar dizi ve film erkekleri

Bu karakterle çeşitli idi ve mükemmellikten uzaktardı ama hepsi maskülinitenin birer örneği idiler. Hepsi başka arketipleri temsil ediyorlardı, aile babasından lidere, çapkınlardan, mace-racı gezginlere ve koruyucu erkeklere. Hepsi farklı olmaktan çok aynı idi. Zamanın erkek çocuklarına rol modelleri idiler ki çoğunlukla aynı erkek çocuğa birden fazla karakter rol modeli idi. Bill Cosby ve Mr. T gibi birbirinden çok farklı karakterlerin hayran kitlesi büyük oranda kesişirdi. Aynı şekilde Jean-Luc Picard ve maço erkek Randy Savage karakterlerinin hayran kitlesinin kesiştiği gibi.

Bu noktada, modern eğlence dünyasındaki gururlu ve rol modeli maskülin erkek kıtlığı daha açıkça görüldüğü için, içinizde çoktan uçup gitmiş bir zamana ağıt yakan bir boşluk hissediyor olabilirsiniz. 80lerden önce, başka çeşit bir maskülinite vardı ama bugün, maskülinite dikkat çekici bir şekilde yok. Erkekler ya mayfa tipli kokuşmuşlar ya da efemine androjenler gösteriliyor. Star Trek ve A-Takımı filmlerin devamları ya da Rocky ve Indiana Jones gibi serilerin son filmleri yapılmıyor değil. Ama yeni karakterler neredeler? Boşluk neden sadece nostalji ile dolduruluyor? Jack Bauer gibi tek tük örnekler, maskülinitenin temizlenmesi gibi daha büyük bir trende karşı yeterli bir karşı çıkış değil.

Modern eğlence dünyasında iş adamları kötü adamlar olarak gösterilirken kocalar ise hiç hata yapmayan, güçlü karılarının parmağının ucunda olan salaklar olarak resmediliyorlar. Oprah Winfrey'in platformu her zaman yanlış yapan kadınlara sempati yağmuru sağlarken, büyük adaletsizliklere uğrayan erkekler değinilmiyor bile. Kadınların aynı çıktı ve aynı iş için erkeklerden daha az para kazandığı gibi absürt şekilde yanlış feminist mitleri ya da aldatma ve aile içi şiddet sadece erkeklerin yaptığı bir şeymiş gibi gösterilmesi sitcom diyaloglarına ve hukuk dramalarına bile iliştiliriyor.

Bütün bunlar kadınlara erkeklere saygısız olmayı, karılara kocalarına tepeden bakmayı, kızlara babalarının önemini es geçmeyi öğretiyor ve sonuçta da bekâr annelik (tabii ki vergi verenlerin parasıyla) normalleştiriliyor. Çoğu bekâr annenin kurban değil de erkeklerin kucağından kucağına atlarken umarsızca hamile kalan kadınlar olmasına rağmen. Bu ise, artan sayıda genç erkeğin babasız büyümesine ve doğal erkek davranışlarının yanlış, feminizasyonun normal olduğunu öğrenmesine neden oluyor. Bu aynı zamanda, medyanın bekâr anneliği ve "cougarlığı" (genç erkek avcısı yaşlı kadın) oldukları gibi kötü değil de normal göstermesinin de etkisiyle, kadınların cinsel pazarın gerçekleri konusunda kendilerini kandırmalarına neden oluyor.

Kadın ve Erkeklerin İlkel İç Güdülleri: Genetik araştırmalar gösteriyor ki, modern zamanlardan önce, kadınların yüzde 80'i çoğalabilmiş iken erkeklerin sadece yüzde 40'ı çoğalabilmiş. Bundan çıkarılacak en bariz sonuç, en tepedeki erkeklerin birden fazla kadını varken, alttaki yüzde 60'ın hiçbir çiftleşme şansı yoktu. Kadınlar açıkça tepedeki erkeği birden fazla kadınla paylaşmaktan gocunmadılar ve 'alfa'nın dört karısından biri olmayı, 'beta'nın hiç bölünmeyen ilgisine tercih ettiler. Kadınlar için çekiciliklerine göre erkeklerin en tepe yüzde 20'sindeki erkekleri, 'alfa' erkek olarak tanımlayalım ve ortadaki yüzde 60'a da 'beta' erkek diyelim. Dipteki yüzde 20'nin ise bu konuda bir fonksiyonu yok.

Goriller, şempanzeler ve ilkel insan kabileleri üzerindeki araştırmalar gösteriyor ki erkek, önüne gelenle yatan ve çok eşli cinsiyet. Bu, modern okuyucu için sürpriz değil. Ama aynı araştırmalar gösteriyor ki, kadınlar tek eşli değil de hipergamikler. Başka deyişle, bir kadın belli bir zamanda tek bir erkeğe çekilmiş olsa da, değişik erkeklerin statü ve servetleri dalgalandıkça, kadının ilgisi düşüşteki erkekten yükselmekte olan erkeğe kayabilir. Alfa erkek saflarında devir (saflardan düşme – saflara girme) çok fazla ve kadınlar da bunun şiddetli bir şekilde farkındalar.

Bu nedenle kadınlar tek eşli ilişkiye ilk girmek isteyen olmalarına rağmen ilişkiden ilk çıkmak isteyenlerdir. Bu doğru ya da yanlış değil, tamamen doğal. Yanlış olan, kadınları evliliği bozduğu için utandıran geleneksel baskılar tamamen kalkmış iken, bir erkeği sosyal ve kültürel baskı ile utandırarak, ‘bağlanmaktan korkmakla’ suçlayarak ya da ‘Peter Pan Kompleksi’ gibi uyduruk şeylerle evlenmeye zorlamaktır. Boşanmaların yüzde 90’ı kadınlar tarafından başlatılmasına rağmen. Dahası, bir kadın bağlılığı yokettiğinde, çocuklar büyük zarar görürler ve kadın şimdi ve gelecekte terk ettiği erkekten para talep eder. Evlenmeyi reddeden bir erkek ne masum küçüklere zarar veriyor ne de yıllarca bir kadına para ödemek zorunda kalıyor. Bu absürt çifte standardın, topluma gözle görünmeyen ama büyük zararları var.

‘Beta’ erkekleri, kendilerini idare edecek kadarından çok daha fazlasını üretmeye teşvik etmek ve aynı zamanda kadınların hipergami dürtüsünü kontrol altında tutarak çocukların biyolojik babalarından kopmamasını sağlamak için, tüm ana dinler, iki cinsiyetin birbirleri ile yapıcı bir şekilde beraber olmasını zorlayan ve ilkel dürtüleri cezalandıran bir kurum inşa etmişlerdir. Bu kurumun adı “evlilik”tir. Tek eşli evliliği dayatan toplumlar, tüm beta erkeklerin eş sahibi olmasını garantileyerek, modern zaman öncesi üretken olmak için hiçbir motivasyonları olmayan bu erkekleri üretken olmaya teşvik etmişlerdir. Bunun karşılığında da kadınlar kendilerine kaynak sağlayacak, koruyacak bir erkek ve çoğunlukla yoksulluğa mahkûm evlenmemiş kadınlardan daha yüksek sosyal statü kazanırlar. Bütün bir insan nüfusuna uygulandığında, bu sisteme “uygarlık” denir.

Bu formülü çok az sapma ile uygulayan bütün toplumlar büyük başarılar gösterip yüzyıllarca ayakta kaldılar. Tek eşli ilişkinin çeşitli insan topluluklarında nasıl benzer doğaya sahip oldukları oldukça çarpıcı bir gerçek. Bu formülden sapan toplumlar, hızlıca yokedildiler. Cinsler arasındaki bu ‘anlaşma’ beta erkekler, 35 yaşının üstündeki kadınlar ve çocuklar için oldukça avantajlı olsa da, alfa erkeklerin ve 35 yaş altı kadınların (ilkine göre sayıca çok az bir topluluk) aktivitelerini sınırlandırdı. Bunun tersi olan uygarlık öncesi toplumda, alfa erkeklerin 3 ya da daha fazla kadını kapatması, yaşlanı atıp daha gencini alması ve bu arada beta erkek yığınlarının az sayıda arta kalan / yaşlı kadın için birbirini yemesi oldukça kaotik ve istikrarsızdı. Beta erkekleri saldırgan ve üretimsiz bırakan bu sistemde, alfa erkekleri tarafından çöpe atılan anneleri de ser sefil bir hayata mahkûm ediyordu. Sonuç olarak, geleneksel uygarlık kontrollerini kaldırırsanız, erkeklere ve kadınlara ne olur?

4 Canavar Düdüğü: Birbiri ile alakasız dört güç, erkek ve kadınların biyolojik realiteleri üzerine inşa edilmiş olan uygarlığın dengelerini, aynı anda sallamaya başladılar. Başkaları da 4 alarm konseptini daha önce yazdı ama ben 4 Canavar Düdüğünün biraz değişik bir versiyonunu seçeceğim:

1) Kolay Doğum Kontrolü (prezervatif, doğum kontrol hapi ve kürtaj) : Geçmişte, çok çok az kadının birden fazla cinsel partneri olurdu zira evlenmeden çocuk sahibi olmak bir kadını sefalet ve toplum tarafından dışlanmaya iterdi. Doğum kontrol yöntemleri, kadınları hipergami dürtülerini yaşayabilmelerini imkânlı kıldı.

2) Kusura dayanmayan boşanma, mal paylaşımı ve nafaka: Geçmişte, kocasından ayrılmak isteyen kadın, kocasının kusurunu kanıtlamak zorunda idi. Bugün yasalar değişti ve kadınlar kocalarını herhangi bir neden göstermeden boşayabiliyorlar ama aynı zamanda onlardan yıllarca nafaka almaya hak kazanıyorlar. Bu, yıkımı teşvik ediyor zira kadınların kendi sorumsuz davranışlarının bedelini erkeklere ve çocuklara yıkmalarına olanak sağlıyor.

3) Kadınların ekonomik bağımsızlığı: Feministler her ne kadar bunun kendi yoğun çalışmaları sayesinde olduğunu iddia ederlerse etsinler, kadınları ev işlerinden özgürleşip onları iş gücüne girebilir hale getiren asıl güçler elektrikli süpürge, çamaşır makinesi, fırın gibi icatlar. Bu icatlar, eskiden koca birgün alan işleri bir saat veya altı bir süreye sıkıştırdı. İşgücü arz fazlası maaşları düşürüp yeni tüketiciler yaratırken, kadınların işgücüne katılımına karşı tek bir organize erkek direnişi bile olmadı (Çin’de vergiler, kadın verimliliğini arttıracak şekilde toplandı). Ama kadınların evlenmesi için önemli nedenlerden biri olan finansal destek, eskisi gibi gerekli olmamaya başladı.

Kadınların işgücüne katılımı bir toplum için genellikle olumlu bir gelişme ve bu eğer eski toprak feministlerin gerçekten hedeflediği gibi tamamen hakediş üzerin ise bunu ilk övecek kişi de benim. Ne yazık ki, bunun şu an büyük kısmı, erkeklerden kadınlara kaynak transferi dayatan yozlaşmış politik lobi.

4) Kadın-merkezli sosyal mühendislik: Kadın yanlısı boşanma kanunlarının üstünde ve ötesinde olan diğer devlet müdahaleleri: bekâr anneliğin sübvansede edilmesi, kadınlara yönelik şiddeti kriminalize ederken aynı oranda olmasına rağmen kadın şiddetine maruz kalan erkekler için hiçbir şey yapmayan yasalar ve kadınlara erkeklere istedikleri suçlamayı yaparken erkeklere hemen hemen hiç savunma hakkı vermeyen cinsel taciz yasaları.

Bu dört kuvvet kadınlara, daha önce eşi benzeri görülmeyen bir güç verdi. Teknoloji kadınlara istedikleri kariyere sahip olma ve önüne gelenle yatma şansı verdi. Feminist yasalar, kadınları kendi hatalarının sonuçlarından koruma konusunda çok iyi iş çıkardılar. Kadınlar bugün alfa erkeklerin peşinde koşup bunun masraflarını karşılığında bir şey vermeden betalara ödeyebilecekleri hipergami ütopyasına hiç olmadıkları kadar yakınlardır. Kadınları geleneksel sorumluluklarından özgürleştiren bütün yeni özgürlüklere rağmen, erkeklerin hala geleneksel sorumluluklarına bağlı kalması bekleniyor.

Evlilik 2.0: Batı toplumlarından Ortadoğu ve Asya’ya tüm çalışan toplumlarda evlilik, toplumun temel direklerinden biri olarak kabul edilir. Evlilik toplumun sağlıklı işleyişi için bu kadar önemli ise, Batı şu an intihar yolunda ilerliyor.

Daha önce, evliliğin neden varolduğuna değindik ama evlilik kurumunu devam ettiren ve amaçlarına uygun işleyişini sağlayan faktörler de aynı şekilde önemli. Daha çok uzak olmayan bir geçmişe kadar evlilik kurumunun çalışıyor olma sebepleri şunlardı:

1) İnsanlar 20 yaşında evleniyor ve 50 yaşında ölüyordu. İnsanlar evlendiklerinde bakirdiler ve kadınlar 20li yaşlarını 3 ya da daha fazla çocuğa bakarak geçiriyorlardı. Kadınlar güzelliklerini evliliğin ilk 15 yılında koruyorlardı ve bugünün abur cuburu olmadığı için ince kalabiliyorlardı. Bu konsept, günümüzün 10+ cinsel partnerden sonra 34 yaşında evlenen ve evlenir evlenmez şişmanlık kıyameti diyebileceğimiz bir olayla kozasından pörtleyen modern şehirli kadını konseptinden oldukça farklı.

2) Genç erkeklerin 10 – 20%sinin savaş meydanlarında ya da tehlikeli işlerde çalışırken ölmesi normaldi. Bu nedenle 20 – 40 yaş grubunda her zaman erkeklerden çok daha fazla kadın vardı ve bu nedenle de her kadın evlenemiyordu. Dullar çok göz önünde, yoksulluk ve suç kurbanı olmaya yatkın idiler. Bu nedenle, eli ayağı tutan bir erkekle evlenebilen bir kadınlar, evlenemeyen ve hayatta kalmak için zor şartlarda çalışan kadınlara göre ne kadar şanslı olduklarını bilirlerdi ve bu nedenle de evliliklerine saygı gösterirlerdi.

3) Doğum kontrol yöntemlerinin icadından önce, kadının önüne gelenle yatması çok büyük bir hamilelik riski ve sonucunda yoksulluk ve düşük sosyal statü tehlikesi taşıyordu. Bir kadının, kendisi de düşük sosyal statülü bir meslek olan fahişelik yapmadığı sürece hayat boyu 2 – 3 cinsel partnerden fazlasına sahip olması neredeyse imkânsız idi.

4) Boşanma kadın için hem sosyal dışlanma hem de finansal kayıp demekti. Kadının boşanma sonrası yeniden evlenme şansı çok düşüktü. Dinsel kurumlar, kabileler ve daha geniş sosyal güçler, kadınların evliliklerine bağlı kalmalarını sağlayan baskı unsurları idiler ve sırf sıkıldığı için boşanmak görülmemiş bir şey idi.

Bugün ise tüm bu faktörler ortadan kalkmış durumda. Bu kısmen iyi güçlerin (ekonomik gelişme ve beta erkekler tarafından icat edilen teknolojiler) ama kısmen de topluma ciddi zarar veren yapay şemaların sonucu.

Bir kere evliliğin kendisi sadece yakın akraba ve arkadaşların katıldığı resmi bir merasim olmaktan çıkıp kadının zevki için talihsiz erkek tarafından finanse edilen bir gösterişli tüketim fantezisine dönüşmüş vaziyette. Evlilik yüzüğünün kendisi sülale içinde nesilden nesile aktarılan bir aile yadigârı iken bugün gelin bir kataloga bakıp, erkeğin iki aylık maaşını bırakarak alması beklenen bir şey. Kadının bir şekilde evliliğe ikna edilmesi için şımartılması gerektiği varsayımının kendisi, biyolojik gerçekliklerden kaynaklanan yüzyılların geleneğinin tam karşıtı ve Amerikan erkeklerinin nasıl birer zayıf sünepeye dönüşüklerinin kanıtı. Bazı Doğu kültürlerinde, bugün bile gelinin babasının düğün masraflarını ödemesi ve tüm düğün altınlarının gelinin ailesi tarafından damadın ailesine verilmesi geleneği var. Bunun sebebi, damadın ailesinin gelinin son anda düğünden vazgeçmesi ya da evde ilk stresi görünce kaçması (yine

yaygın bir kadın tepkisi) gibi olabilecek sorumsuz davranışlarına karşı güvenlik senedi olması. Hindistan kültürünün neden erkekleri değil de kadınları bu kadar baskı altında tuttuğunu merak edenlere: bazı topluluklarda erkekleri baskı altında tutmak denendi ama bu toplumlar hızla yokolup unutuldu. Bir uygarlığın hayatta kalabilmesi için evliliğin erkek için cazibeli bir şey haline getirilmesi gerektiği gerçekliğinden kaçış yok. Bazı durumlarda kadına yönelik şantaj ve şiddet oldu tabii ki. Ama son tahlilde, bu gelenekler insan davranışının gerçeklikleri gözlemlenerek oluşturulmuş yapılar. Hindistan uygarlığı 5,000 sene, akla gelebilecek tüm saldırılara rağmen, bu gelenekler sayesinde hayatta kaldı. Daha yakın zamana kadar Hıristiyan dünyası da, bireylerin davranışlarını yıkıcı eylemlerden uzak tutacak, bunların dengi mekanizmalara sahipti. Fakat eğer evlilik gelinin canavarlaşan narsisizminin karnavalı haline gelirse, boşanma mekanizmaları daha fazla felaket halini alır.

Bir şirket ile çalışanı arasındaki kontrat, her ikisi tarafından da isteğe bağlı olarak her an iptal edilebilir. Ama birkaç haftalık tazminat yerine, işverenin işçiye yasal olarak 20 sene boyunca maaş ödemek zorunda bırakıldığını düşünün. İşverenin ne yapıp yapmadığından bağımsız olarak, CEO için hayat boyu bir mahkûmiyet. Bunun üstüne bir de işçinin en küçük tatsızlıkta, bu şekilde işten ayrılmasının teşvik edildiği bir kültür düşünün. Böyle bir iş modeli hayatta kalabilir mi? Kim böyle bir durumda patron olmak ister? İşçi çalıştırmak bu kadar riskli iken işyeri bu şartlarda faaliyete geçip değer üretebilir mi? Okumaya devam ederken bu soruları aklınızda tutun.

Neden boşanmaların 70 – 90%si kadın tarafından başlatılıyor (kadınlar boşanmaların yüzde 70ini başlatıyor iken diğer yüzde 20’de erkeğin kadının aldatması veya şiddet uygulaması nedeniyle başlattığı boşanmalar)? Kadınlar her zaman hipergamik oldular ve çoğu da her zaman arzu duymadıkları beta erkekler ile evlilerdi. Ne değişti de bu boşanma oranlarına ulaştık?

Boşanma avukatları, diğer profesyoneller gibi, işleri için iyi şartların peşinde koşacaklardır. Avukatı örneğin mühendisten ya da satışıçıdan farklı kılan ise a) seçmenleri ve anayasayı es geçerek sistemi değiştirmek ve daha fazla para kazanmak için nasıl lobi yapacaklarını bilmeleri ve b) onların çıkarına olan şeylerin genel olarak toplum örgüsüne, özellikle çocuklara çok zararlı olması. Erkeklerin yüzde 90ının yok edilmesi gerektiğini açıkça ifade eden kin dolu “feministler” ile kol kola girdiklerinde ise sonuç felaket olur.

Kusura dayanmayan boşanma konsepti kendi başına adaletsiz olmayabilir. Mal paylaşımı ve nafaka da kocanın ciddi suçlu olduğu durumlarda adaletli olabilir. Ama kusura dayanmayan boşanma ve mal paylaşımı / nafaka konseptlerini birleştirdiğinizde, insafsızca suiistimale açık, oldukça adaletsiz bir ucube elde edersiniz. Kadının (hiçbir sebep olmamasına rağmen) canının istediği zaman boşanması ve erkeğin boşanmak istememesine rağmen yine de kadına yıllarca nafaka ödemesi adaletsizliktir ve hiçbir ileri demokraside olmaması gereken bir şeydir. Aslında erkekler kadın aldatırsa bile kadına nafaka ödemek zorunda kalıyorlar hatta muhtemelen kadının psikiyatri masraflarını bile karşılıyorlar. Feministlerin kadınların boşanma

sürecinde acı çektiklerine dair ortaya attıkları düzmece iddialar, kadının boşanmayı başlatan kişi olduğu gerçeğini perdelemek için varlar. Nafaka savunucuları, boşanmak isteyen kadının hayat standartlarının düşmemesi gerektiğinde ısrar ediyorlar ama nedense koca boşanmak istememiş bile olsa boşanma sonrası erkeğin hayat standartlarının düşmesi kabul edilebilir bir şey. Kadınların kusura dayalı olmayan boşanmada nafaka hakettiğini söylemenin, kadın – erkek eşitliği söylemine karşı olduğunu söyleyeceğim. Bir kadın eşitlik iddia ederken aynı zamanda nafakayı nasıl hakeder? Nadir durumlarda yüksek maaşlı kadınların eski kocalarına nafaka ödemesi mümkün ama bu sadece 4% ve 96% erkek nafaka ödüyor. Fakat gerçekte işler bundan da kötü, çok daha kötü.

Kadın sırf canı sıkıldı diye boşansa bile, çocukların velayeti kadına veriliyor. Bu durum, kadın ve erkeklerin eşitliği istediklerini iddia eden feministlerin ikiyüzlülüğünü ortaya koyuyor. Dahası erkeğin gerçekte gerekli olandan çok daha yüksek hesaplanan iştirak nafakası ödemesi gerekiyor ve kadının bu paranın çocuk için harcadığını ispatlaması da gerekmiyor. İştirak nafakasının evlilik sözleşmesi ile önceden sabitlenmesi de mümkün değil. Burada mantık “çocuğun boşanma ile hayat standartlarında düşüş yaşamaması gerekliliği” ama çocuğun velayeti annede olduğu için aslında bu feministlerin kadının da alttan alta finansal bakımını erkeğe ödettiği bir kanun. Yani erkek boşanmak istemese bile çocuğunu kaybediyor, maaşının çoğunu kaybediyor. Ama bu bile en kötü senaryo değil.

Senatör Bill Bradley tarafından 1986 yılında hazırlanan Bradley Kanunu, zaten yüksek iştirak nafakası ödeyen erkeklerin acımasızca peşlerine düşerek, işlerini bile kaybetmeler eğer ödeme yapamazlarsa pasaportlarına el koyduruyor ve onları hapse attırıyor. Düzmece “beleşçi babalar” (deadbeat dads) medya kampanyaları ile feministler, kadınların suçu olmayan kocalarını boşayarak evlilikleri ve çocuğun iki ebeveyn ile yaşama şansını bitirenler olduğu, oldukça yüksek nafaka ve çoğu çocuğun eline geçmeyen iştirak nafakaları istedikleri ve bu adamların hapis tehdidi altında yaşadıkları gerçeğini perdeliyorlar. Yani yasal süreçte çocuklar, kadına ekstra nafaka geliri elde etmek üzere rehin tutuluyor. Çok katmanlı bir kötülükten bahsediyoruz. “Ama bütün bunlar çocukların iyiliği için” sahtekâr taktikleri, çocukların para yolmak için rehin alınmaları ile ilgili tüm soruları engellemek için kullanılıyor. Ve boşanmayı seçen ebeveynin çocukların iyiliğine öncelik vermediği gerçeğini kapatmaya çalışıyor.

Bugün hepsi namuslu birer vatandaş olan orta sınıf erkekler, kendi isteklerinin aksine boşanmak zorunda kalmış, çocuklarını kaybetmiş, çocukları için adı altında bazılarını arabalarında ya da akrabalarında yaşamaya zorlayacak kadar yüksek nafaka ödüyorlar, işlerini kaybedip de paraları biterse hapse giriyorlar. Amerikan erkeklerinin sadece 10 – 30%si gelirlerinin yüzde 70’inin veya daha fazlasının hapis hane tehdidi ile ellerinden alındığı şartlarda yaşarsa, bu erkeklerin yeni iş kurmak ve yeni teknoloji ve süreçler icat etmek için hiçbir teşvik primi kalmaz. Erkeklerin 10 – 30%sinin böyle kösteklenmesi ekonomi için iyi olamaz ve bu durum,

bugünkü ekonomik problemlere illa ki katkı yapıyor. Bunun 21. yüzyıl köleliği olduğunu söylemeye gerek yok. Bazen, çocuklar biyolojik olarak kendinin olmasa bile.

Şu tek sayfalık sitede, erkeğin yasal evlilik sözleşmesi altına girerse, çocukları kaybetmezse bile maruz kalabileceği acımasız zorbalıklarla ilgili çok daha fazla link var. Bir zamanlar toplumun temeli olan, hem erkeğe hem de kadına fayda sağlayan geleneksel kurum; feministlerin, boşanma avukatlarının, solcuların şeytani kurcalamaları ile şok edici derecede eşitliksiz, erkeğin resmi olarak ikinci sınıf vatandaş sayıldığı ve bir sürü sadist riske maruz kaldığı bir anlaşmaya dönüştü. Bu nedenle, asıl sözleşme değişikliklerle tanınmaz hale getirildiği için artık evlilik kelimesi bile kullanılmamalı. Boşanma sürecindeki erkekler arasındaki intihar oranı yüzde 20lerde seyrediyor ve hepimiz intihar etmiş ya da evli kalmayı istediği halde insanlık dışı davranışla karşılaştığından intihar etmeyi ciddi ciddi düşündüğünü söyleyen bir erkek tanıyoruz. Bunun Amerikan Anayasasını birçok seviyede ihlal eden bir şey olduğunu söylemeye gerek yok. Bu aynı zamanda, özgürlük ve liberallik ile övünen bir ileri demokrasinin değerlerine de aykırı. Amerika sınırları içinde işleyen ama Amerikan Anayasasından muaf bir şekilde fiilen faaliyet gösteren, erkeği Kuzey Kore standartlarında korkunçluklara maruz bırakan (boşanmak, çocuklarından ayrılmak, işini kaybetmek istemese de) zorba bir solcu gölge devlet var. Durumdan bi haber her erkek bu gölge devletin içine emilebilir.

İki ebeveynli ailelerin ileri uygarlığın devamı için önemli olduğuna inanan herkesin, son çeyrek yüzyılda, boşanma avukatları, mahkeme bilirkişileri ve ‘feminist’ organizasyonların cirolarındaki patlamaya odaklanması lazım. Batı toplumu hayatta kalacak ise, bu ciroların bugünkü seviyelerinin 10’da birine, eğer Amerikan Anayasasına aykırı yanları kaldırılırsa olması gereken seviyeye, kırılması lazım.

Daha sonra tartışacağımız gibi evlilik artık “kadın” yoldaşlığına açılan bir kapı değil. Bu nedenle, bir Gelecekçi (Futurist) olarak, bugün aldığı acayip parodi hali ile Amerika, İngiltere, Kanada ve Avustralya’da yaşayan hiçbir genç erkeğe evliliği önermem. Bu erkeklerin finansal durumlarını, duygularını ve hayat standartlarını mahvedebilecek, kontrolü dışında çok fazla şey var.

En azından, bir erkek çocuk sahibi olmanın hayatındaki en önemli amaç olduğuna emin olmalıdır. Eğer böyle değilse, bu anlaşmaya girmek için yeterli nedeni yoktur. Eğer bu amaçta emin ise, boşanmış birkaç erkekle yasaları ve erkeklere yönelik kötü davranışları konuşarak ve birkaç boşanma duruşmasına girerek araştırma yapmalıdır. Bu bilgileri edindikten sonra eğer hala riski almak istiyor ise, sadece şu 3 şart yerine geldiğinde evlenmeli. Bu şartların hiç biri diğer ikisi yerine geçmez:

1) Kadın sizinle aynı ya da daha fazla kazanmalı.

2) Her iki tarafında avukatı eşliğinde yapılan sağlam bir evlilik anlaşması. (Fakat bu sizi boşanmanın en kötü bölümü olan ve kadının gizlice nafaka aldığı iştirak nafakasından ve hapis tehlikesinden koruyamayacaktır.)

3)Baştan Çıkarma Sanatında (Oyun) ustalaşmış olmalısınız ve karınızla ilişkinizi pek çaba harcamadan yönetebiliyorsunuz. Bu bile uzun iş. Buna ileride değineceğiz.

Risk hala büyük ama bu şartlar ile bir şekilde riski azaltabilirsiniz. Eğer evlilik bir erkek için çok önemli ise, gelişmekte olan bir ülkede yaşamayı düşünmeli. Boşanmayı da hesaba katarsan bu ülkelerde Amerika'dakinden daha iyi yaşam koşullarında yaşayacaktır.

Tekrar etmek gerekirse, Evlilik 1.0 ve Evlilik 2.0 arasındaki farklar şunlar:

a) Terk edilen eşin daha fazla kazandığı durumda, boşanmayı istemese de, şiddet görse de, aldatılsa da ödemesi gereken kusura dayalı olmayan boşanma ve nafaka. Bazı istisna durumlarda yüksek gelirli kadınlar da bu tuzağa düşüyorlar.

b) Kadınların eskinin 0 – 1 partnerinden farklı olarak artık 5 ya da daha fazla cinsel partnerden sonra evlenmesi. Bu kadının kocası ile eş bağı (pair bonding) kurmasını zorlaştırıyor.

c) Kadınların Evlilik 1.0'da olduğu gibi en güzel oldukları yaşların 10 ya da daha fazla senesi kalmışken değil de sadece birkaç yıl kaldığında evlenmesi.

d) Çocuğun velayetinin neredeyse hiçbir zaman erkeğe verilmemesi ve erkeğin kusuru olmasına rağmen çocuğu kaybetmesi.

Geleneksel kültürler evliliği öyle titiz bir heyecanla pazarlıyorlar ki bugün birçok insan geleneksel gerçeklerin artık geçerli olup olmadığını sorgulamaya cesaret bile edemiyorlar. Evliliğin bugün eskiden olduğu konseptte benzeyip benzemediği konusunun yüzeyini kazısanız bile düşmanca bir tepki ile karşılaşıyorsunuz. Kendilerinin bile açıklayamadığı sebeplerle kadınlardan sadist sosyal muhafazakârlara ve erkeğin kendi ebeveynlerine kadar herkes erkeğe baskı yaparak ve onu utandırarak evliliğe zorluyor. Ya da karısı kendisini sebep göstermeden ve kendi rızası olmadan boşadığında karşılaştığı korkunç derecede eşitliksiz ve dikkatlice yaratılmış yasaların ne olduğunu anlamaya bile çalışmadan, erkeğin evlilik sözleşmesi yapmak istemesini lanetliyorlar. Ama durumun farkında olan ve kendini korumak isteyen bazı erkekler, evlilikten kaçınıyorlar. Birçok kaynağa göre, erkeklerin yüzde 22'si evlenmemeye karar vermiş durumda. Erkeklerin sadece yüzde 20sinin evliliği cazip bulmadığı bir topluma ne olur?

Kadınlar, erkeklerden çok daha fazla evliliğe ilgilidir. Arz – talep dengesinin basit mantığının bize söylediği şu: kurumsal, tekeşli evliliğin sürdürülebilir olması için, erkeklerin en az yüzde 80'inin evlenmeye istekli olması lazımdır. Erkek katılımının yüzde 80'in altına düştüğü durumda, bütün kadınların başı derttedir zira artık her 80 erkek için rekabet eden 100 kadındır. Bu durum, kadınların erkeklere göre daha hızlı yaşlandığı ve doğurganlıklarını hızla kaybettikleri gerçeği ile beraber daha da vahimleşir. Böyle bir durum, bekâr kadın nüfusu üzerinde ciddi stres yaratır. Eskiden, genç kadının annesi ve neneleri güzelliğin geçici olduğunu, en baştan çıkarıcı erkeğin en iyi koca adayı olmadığını bilir ve kızın uzun süre stabil bir koca olabilecek genç bir erkekle evlenmesini garantilerlerdi. Şimdi ise feminizm yüzünden, bu rehberlik genç kadınların hayatından çıkarılmış durumda ve genç kadınlar kendi cinsel hayatları

için kötü birer kaptanlar. Güzelliklerinin yere çakıldığı 34 – 36 yaşına kadar alfa erkeklerin peşinde koştuğundan sonra eskiden reddetmeye alıştıkları beta erkekler tarafından bile görmezden geliniyorlar. Kadının kısmetindeki bu ani çakılma, Road Runner ve Çakal anı olarak biliniyor. Kadınların geçmişte uçurumdan bu şekilde düşmemeleri için bir sürü güvenlik ağı vardı.

Road Runner ve Çakal Anı

‘Feminist’ medyanın, biyolojik gerçeklikler nedeniyle hiçbir zaman ana akım olamayacak “genç erkek avcısı (yaşlı) kadın” konseptini normalleştirme gayreti de bu yenilgiyi sanki istenen sonuçmuş gibi paketleme çabasından başka bir şey değil. Kadınlar çok fazla sayıda cinsel partnere sahip olmanın onlar için negatif bir şey sayılmaması gerektiğini iddia etseler de bu ikiyüzlülükten başka bir şey değil. Karmaşık cinsel geçmiş bir kadının aleyhinedir. Aynı durum bir erkeğin lehine çalışsa da. Bunun nedeni iki cinsiyetin birbirinden farklı olan doğal cinsel çekicilik mekanizmalarıdır. Bir bilgenin zamanında dediği gibi, “birçok kapıyı açabilen bir anahtar, değerli bir anahtardır. Birçok anahtar tarafından açılabilen bir kilit ise, işe yaramaz bir kilittir.”

Buradaki büyük ironi şu : “feminizm”, kadınların hayatını iyileştirmek yerine, Roadrunner ve Çakal anı ile karşılaşmalarını engelleyecek anne ve annene rehberliğini ellerinden alarak güvenlik ağlarını ortadan kaldırdı. Bu nedenle feminizm, ortalama bir kadını bir alanda daha tehlikeye attı.

Oyun (Öğrenilmiş Çekicilik ve Baştan Çıkarma) : 4 Canavar Düdüğü ve feministlerin beta erkekleri tıkamak / engellemek için kurumsallaştırdığı yasal değişiklikler, erkeklerin daha da zorlaşan (cinsel) pazara adapte olmak için, kendi arzu beklentilerini bile aşan teknik ve stratejiler icat ettikleri bir ortam yarattı. Bu, kendi başına oyunbozan bir teknoloji. Hepimiz yakışıklı veya zengin olmadığı halde kadınlarla hayran edecek şekilde başarılı bir erkek biliriz. Bu erkeğin, kadınlar konusunda ortalama bir erkeğe sihribazlık gibi görünen doğal bir yeteneği vardır. Peki, nedir bu erkeğin sırrı?

Bugünkü statükonun devamında çıkarı olduğu için aleyhte konuşanlar, “Oyun”u bile bile yanlış tanıtmak için vargüçleri ile çalışıyorlar. Bu alanda bolca bulunan şarlatan satıcılar da bu yanlış tanımlamaya yardımcı oluyor. Ama Oyunun tanımı şu :

“Erkeği kadına çekici yapan özellikler, pratikle gelişen, öğrenilebilir yeteneklerdir. Bir erkek bu yetenekleri öğrendiği zaman, bu alanda doğal yeteneği olan bir erkekten ayırt edilemez. Bir kez öğrendikten sonra bir erkeğin bu yetenekleri sağlam bir ilişki ya da bir sürü kısa süreli ilişki için kullanması, kendi takdiridir.”

Konu buraya sığdıramayacak kadar geniş ama özetlersek, internet erkek topluluklarının sahada test edilmiş ve geliştirilmiş bilgi parçacıklarını paylaşabilmesine olanak sağladı (örneğin bir erkek gündüz kadınlara yürüme konusunda uzman, diğeri adım – adım cinsel baştan çıkarmada uzman, yine bir diğeri de kalıcı aşk yaratmada uzman, vs ...). Kolektif bilgi büyüdü ve evrim

geçirdi ve değişik “Oyun” akımlarını öğreten büyük bir endüstri ortaya çıktı. Konsepti anlayabilen (azınlık) ve anladıktan sonra öğrenme eğrisinin bir parçası olarak maruz kaldıkları reddedilme yağmuru altında kişiliklerini yeniden inşa eden erkekler (daha da küçük bir azınlık), erkeklerin çoğundan daha fazla çekici hale gelerek konseptin çokça ekmeğini yediler. Her ne kadar medya daha çok ‘pick-up artist’ (PUA) uygulamasını gösterse de, prensipler uzun süreli ve tek eşli ilişki yürüten erkekler için de eşit derecede değerli. Şuradan Charlotte Allen’ın The Weekly Standard’da yayınlanan ve Oyun’a adanan yazısına bakabilirsiniz.

Bu bilgi külliyyatından öğrenebileceğiniz en önemli bilgilerden biri de mantığa ters gelen şu ifşa: kadınların bir erkeğin yapması gerektiğini söylediği şeyler, genellikle erkeğe başarı getirecek şeylerin tam tersidir. Örneğin muhtaç, (sevgi) dilenen, memnun etmek için var olan erkek davranışı, erkeklerin yapması gerekenin tam tersi. Burada dominant, alaycı, eğlenen ama aynı zamanda iddialı olmak en optimum kişilik. Aynı derecede değerli bir başka ders ise bir kadının söylediği kelimeleri asla olduğu gibi anlamamaktır. Kadının söylediklerinin çoğu “test”tir ve erkek “alfa” kişiliğini kormalıdır. Kadın burada aslında erkeğin isteğine boyun eğmemesini ummaktadır. Aynı şekilde, itaat etmeyen her erkeği “kadın düşmanı” olarak yafatalayan feminist Pavlov köpeği refleksi de ciddiye alınmamalıdır. Bu tür utandırma dili, kadını hesap vermektan ve sorumluluktan muaf tutmak için vardır. Çok çok fazla erkek bu hakaretleri ciddiye alarak erkek haklarının ve itibarının beş paralık olmasına izin veriyor.

Oyunun temellerini içselleştirme başarısı, Maslov Hiyerarşisinin en tepesinde, sağlam bir kalıpların dışında düşünme yeteneği gerektiriyor. Benim tecrübeme göre ise erkeklerin yüzde 80i ve kadınların yüzde 99.9’u, Oyun yeteneklerinin neden değerli ve efektif olduğunu anlayacak kapasitede değiller. Birçok kadın ve birkaç hastalıklı erkek, gerçekten ne olduğunu, hem erkek hem de kadınlar için faydalarını az da olsa anlamadan Oyunu lanetliyorlar. Oyun hakkında bildiklerini sandıkları şeylerin çoğu ise kendi temel araştırma eksikliğinin ve kişisel zayıflıklarının sonucu.

Bu materyali öğrenmek isteyenlerin hiç çiğnememesi gereken bir kural var. Bu bilgilerin etik bir şekilde kullanılmasının ve kadınlarla karşılıklı doyum içeren ilişkiler için kullanılmasının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Kadınları hor kullanmak ahlak dışı bir şey, onlar sayısız hor kullanmış olsa bile. Bir erkekler, kadınlar yapmıyor olsa bile yüksek yolu seçmeliyiz, bu benim inancım. Eğer Oyunu varsa iyi çocuklar da birinci olabilir.

Kontrolsüz Erkek Düşmanlığı ve Yansıtma Olarak ‘Feminizm’ : İnsan etkileşiminin altın kuralı, bir kişi ya da grubu söyledikleri değil yaptıkları ile değerlendirmektir. ‘Feminist’lerin yaptıkları, kadınlara geride kaldıkları birkaç alanda eşitlik sağlamak iken kadınların avantajlı oldukları oldukça fazla sayıdaki alanı saklamak (yargı sistemi, işe alımlar, hastaneye yatış kotaları, medya imajı, sosyal ortam) olan ideolojilerini açığa çıkarıyor. Feministler, artan oranda komikleşen kadınların baskı altında olduğu söylemlerini desteklemek için bir sürü şaibeli istatistiği de piyasaya sürüp duruyorlar.

Bir zamanlar, feministlerin kadınlara oy hakkı verilmesi, eşit eğitim olanakları ve kadınlara iş olanaklarını açmak gibi kutlu amaçları vardı. Ama bu amaçlara ulaşıp aşıldıktan sonra, aktivistler kendilerine ihtiyaç kalmadığını kabul etmek istemediler. Bugün bu aktivistler, yılmadan ve acımasızca, erkeklere karşı küstahça ayrımcılık yasaları çıkarmak için çalışıyorlar (bunların anayasaya aykırı ve düpedüz zalim yasalar olduğunu söylemeye gerek yok). Bununla da tatmin olmayarak, kocaların ve babaların rollerini değersizleştirmek ve onların yerine vergi verenlerin parasını koymak için sosyal program lobisi yapıyorlar.

Günümüz, ‘mağdur edebiyatı’nın para ettiği bir devir olduğundan, güya ezilenlerin ezenleri için söylediklerinin, ezenler için ezilenlere söylenip söylenmeyeceği iyi bir gösterge. Rahip Jeremiah Wright’ın beyazlar için söylediklerinin beyaz bir rahip tarafından siyahlar için söylenemeyeceğini biliyoruz. Ve bugün Amerika’da kadınların ve erkeklerin birbirleri ile ilgili söyleyebilecekleri konusunda artan oranda çifte standardı da görebiliyoruz. Bu, insan zihninin en karanlık derinliklerinden birini de açığa vuruyor – bir grup su götürmez şekilde bir diğer grubun kurbanı olduklarına inandıklarında, tarafından ezildiklerine inandıkları gruba yönelik her türlü kötülüğü rasyonelleştirebilir.

Bugün feministing.com veya Jezebel.com gibi herhangi büyük ‘feminist’ web sitelerinden birine gidin, boşanma yasalarının adaletsizliği ya da yargısız infaz edildikleri için tecavüz iddiası ile boşa hapis yatan erkekleri kibarca dile getirmeyi deneyin. Hızlıca ‘kadın düşmanı’ ilan edileceksiniz ve yorum yapmanız engellenecek. Bu, büyük erkek sitelerinde geçerli değil. Bu erkek sitelerinde en küstah ve erkek düşmanı yorumlar bile, insan onuru ve ifade özgürlüğü aşkına tolere edilir. Bir feminist kuramcının Camille Paglia, Tammy Bruce veya Christina Hoff Somers gibi bir kadınla televizyonda tartışmaya girdiğini en son ne zaman gördünüz?

Sürekli darlaşan ve mağdur edebiyatı pompalayan grup düşüncesi, yansıtmanın (projeksiyon), erkek düşmanlığının normal modu olmasını garantiliyor. ‘Kadın düşmanı’ yaftası öyle aşırı noktalara çekildi ki, bugün bu bir ‘feminist’e kendini kötü hissettiren her şeye karşı yetişkin biri gibi söze dökülemeyen Pavlovcu refleksi olarak kullanılıyor. Bu, karşınızdaki ‘feminist’in cinsiyet yobazlığının bir yansıması ki bu durumda bahsettiğimiz ‘erkek düşmanlığı’nın yansıtılması. Örneğin daha yaşlı bir erkeğin kendisinden 10 yaş küçük bir kadınla çıkması, daha yaşlı kadınlar tarafından ‘kadın düşmanlığı’ olarak yaftalanabiliyor. Obez bir kadını çekici bulmayan bir erkek de ‘kadın düşmanıdır’, kadınlar için para harcamayan homoseksüel erkekler de. Erkeklerin itaat etmemeleri ‘kadın düşmanlığı’ olarak yaftalanır. Erkek başında kadınlara düşman hissetmese de üzerine karşı konulmadan yıllardır boca edilen ‘erkek düşmanlığına’ bir reaksiyon gösterir. Canayakın bir köpeği yeterince tekmellerseniz, saldırgan bir köpeğe çevirebilirsiniz.

Violence Against Women Act (VAWA – Kadına Yönelik Şiddet Yasası) gibi yasalar, kadına yönelik şiddetin erkeğe yönelik şiddetten çok daha kötü bir şey olduğunu küstahça ilan ediyor. VAWA sıradan şiddet yasalarından farklıdır zira VAWA ile bir erkek kadının tek telefonu ile

kendi evinden üzerine silah doğrultulmuş şekilde atılabilir. Yargı sürecinin işlemesine izin verilmeden erkeğin anayasal hakları ihlal edilir. Fakat aile içi şiddetin yarısı kadın tarafından erkeğe yapılmaktadır. Tiger Woods karısı tarafından golf sopası ile dövüldüğünde ve yüzü yaralandığında ‘feministler’, “yürü be kızım” diye alkış tutmuştu. Yansıtma, barbarlığı normalleştirebilir.

Tecavüz yasaları da Amerikan Anayasasını bypass ediyor ve erkeği aksini ispatlayana kadar suçlu ilan ediyor. Bunun yanında suçlamayı yapan kadın eğer erkeği yalan ile 15 sene (içinde tecavüze uğrayacağı) hapse gönderdiğinde ise hiçbir ceza almıyor. Duke Lacrosse davası bu tür bir suiistimalin meşhur bir örneği idi ama Amerika’da her yıl bu tür olayların yüzlercesi oluyor. Yasalar değiştirilerek mağdura tecavüze uğrayıp uğramadığına ‘karar vermek’ için 1 ay süre verildi. Bu esneklik ise tahmin edilebileceği gibi bir kadının kocasına onu aldattığını söylemek (tabii ki adamı boşamak karlı hale gelene kadar) yerine tecavüze uğradığını söylemesi gibi olaylara neden oluyor. Tecavüz ithamlarının 40 – 50%si yalan ama ‘feminist’ler tek bir suçlunun yakayı kurtarmasındansa yüzlerce masum erkeğin hapis yatmasını tercih ediyorlar. Bu, Amerikan Anayasal Hukuk sistemine tamamen karşı bir durum.

Fakat tahmin edebileceğiniz gibi, bundan da kötüsü var. Anketler gösteriyor ki erkeklerin tecavüze uğramaktan da çok korktukları bir şey var : boynuzlanmak (ve başkasının çocuğunu büyütme). Erkekler boynuzlanmayı aldatmanın en kötü hali olarak görüyorlar. Fakat buna karşın kadınların boynuzlama ve kocasının kaynaklarını kendisinin sandığı çocuğa harcatma hakkı için mücadele eden koca bir feminist hareket var. Bu erkek düşmanları, erkeğin babalık testi yapmasını dahi yasa dışı yapmak için mücadele ediyorlar.

Tekrar edersek, bir kadın birkaç gün önce şehvetle yaptığı bir şeyi yeniden gözden geçirerek, bir erkeği hiçbir hesap sorulmadan 15 seneliğine hapishaneye gönderebilir ve finansal olarak mahvedebilir. Bunun yanında bir erkek için boynuzlanmak tecavüzden de kötü iken feministler babalık testini yasaklayarak bunu kadınlar için kolaylaştırmaya çalışıyorlar. Yasaları çoktan değiştirdiler ve bir erkek kusura dayalı olarak boşandıktan sonra, kendisini boynuzlayan kadına nafaka ödemek zorunda kalıyor.

Bu saf kötülüktür ve geçen yüzyılın en kötü tiranlıkları ile aynı seviyededir. Kendisini ‘feminizm’ diye gizleyen modern erkek düşmanlığı, eşi olmayan şekilde, dünyanın en iki yüzlü ideolojisidir. Bir toplumun yasaları, o toplumun DNAsıdır. Yasalar bir kere kirlendi mi, DNA bozulmuş demektir ve toplumsal mutasyonlar başlar. Erkekler “feminizm” yüzünden öldürüldüler. Çocuklar ve babalar finansal çıkar için “feminizm” eli ile birbirlerinden koparıldılar. Tüm bu erkek düşmanı yasalar ile şunu söyleyebiliriz ki erkek düşmanlığı yeni Jim Crow’dur.

Utandırma Dili ve Rasyonel Tartışmanın Yerine Yansıtmanın Konulması: Daha önce değindiğimiz gibi, adalet sisteminde ve medyadaki erkek karşıtı gerçeklerin adil olup olmadığı konusunda kibarca sorulan her soru, “kadın düşmanı” ve “ezik” refleks yaftaları ile karşılanıyor. İzin verin bu utandırma dilinin sıkça kullanılan örneklerini ve erkek düşmanlarının meşru tartışmadan neden bu kadar korktuklarını çözümleyelim.

Sürekli boşalttıkları “kadın düşmanı” suçlamalarına karşın gerçekte birçok erkek kadınlara içgüdüsel olarak şövalyece davranır ve onları cennetten düşmüş melek yerine koyar. Hergün, erkeklerin kadınları savunmak veya onlara ayrıcalıklar yapmak için öne atıldığını görürüz. Erkek nüfusu, kadın düşmanlığından milyon kere daha fazla şövalyelik yapıyor. Buna karşın, “feministler”in sürekli erkek karşıtı şeyler söylediğini duyuyoruz ve tüm erkeklerin, erkek nüfusunun çok küçük bir azınlığı tarafından işlenen suçların sorumlusu canavarlar olduğu önyargısını dinliyoruz. Tanınmış bir feminist erkek nüfusunun yüzde 90’ının yok edilmesi gerektiğini söylediğinde, desteksiz “kadın düşmanı” suçlamalarının aslında kendilerinin erkek düşmanlığının yansıması olduğunu görebiliyoruz.

“Kadınlarla yatamayan ezik” suçlamasına gelirse: gerçek dünyada yapabileceğiniz kısa bir gözlemlerle, kadınlarla tecrübesi çok az erkeklerin aslında kadınları melek statüsüne koyduklarını görürsünüz. Kadınlarla yeterince cinsel deneyimi olan erkekler ise bunu yapmazlar. Feministlerin iddia ettiğinin aksine, daha fazla kadınla yatmak bir erkeğin kadınlara olan saygısını arttırmaz. “(Abazan) eziklik” suçlaması, erkeklere olan sert nefretlerinin kendileri için sihirli bir şekilde sevgiye dönmemesine şaşırıp duran feministlerin, kendi psiko-cinsel başarısızlıklarının dışı yansıtılmasından başka bir şey değildir.

Erkek düşmanlarının karşısında hiçbir güç olmadığı için, feministler kendi zehir cephaneliklerine bu iki yaftadan daha fazlasını ekleme gereği bile görmüyorlar. Bu Pavlov reflekslerini açıklamama rağmen, yorum köşesi erkek düşmanlarının bu iki hakareti ile dolacak. Bu ise onların tartışmayı bitirme ve kendilerinin ifşa edilmesini engelleme arayışlarını ispatlayacak. Benim önceden önlem almam bile onların bu silahlara sarılarak sınırlarını açığa vurmalarına engel olmayacak. Kendilerini tutamıyorlar ve bir fikir ayrılığını rasyonel bir şekilde tartışabilecek kapasiteye sahip değiller.

Erkekler, feministlerin tartışma yeteneklerinin neden sadece bu iki utandırma dili kelimesiyle sınırlı olduğunu anlamalı ve bunların kendilerine engel olmasına izin vermemeliler. Tekrar söyleyeyim: bu kelimeler, 10 yaşında bir çocuk tarafından söyleniyormuş varsayıлып o seviyede ciddiye alınmalıdır. Bir erkeğin yanına kalmasına izin vermeyeceğiniz hiçbir şeyin feministlerin yanına kalmasına izin verme zorunluluğunuz yok. Eşitlik istiyorlardı değil mi?

Gerçek Kadın Düşmanlığı olarak ‘Feminizm’ : En büyük gerçek kadın düşmanlığı ise, tabii ki, farkında olmadan feministler tarafından yapıldı. Yalan tecavüz ithamlarını cesaretlendirerek, tüm tecavüz suçlamalarının gerçekliğini sorgulattılar ve gerçek tecavüz mağdurları bu nedenle acı çekecekler. Kadınların eski kocalarını insan yerine koymamalarını ve kendi çocuklarını rehine olarak kullanmalarını cesaretlendirerek, çocuklar için kötü rol modelleri yarattılar ve bu çocukların ilerde annelerinden nefret etmelerine neden olacaklar. Yeterli neden göstermeden asılsız “kadın düşmanlığı” suçlamaları yaparak, daha önce kadınlara karşı hiçbir negatif görüşü olmayan dost erkekleri kinle dolduruyorlar. Boynuzlamayı ve kadınların yaptığı aile içi şiddeti cesaretlendirerek, daha önceden uysal olan erkekleri, çaresizlikten çıldırmaya itiyorlar.

Kadın düşmanlığının geri tepmesinin hemen göze çarpan bir örneği evliliğin yıkılmasına paralel piyasaya sürülen ‘Sex in The City / Genç erkek avcısı yaşlı kadın’ fantezisi. Tek eşli evlilik sadece alfa erkek ile beta erkek arasındaki uçurumu maskeleyemedi. Aynı zamanda bir kadının Wile E. Coyote anı öncesi ve sonrası çekicilik uçurumunu da maskeleydi. Kadınları 35 yaşından sonra da önüne gelenle yatan bir hayat yaşamamanın bir amaç olabileceği mitine inandırarak, 30larının sonunda birçok kadını, sadece 10 yaş genç kadınlarla rekabet edemedikleri gerçeği ile başbaşa bıraktı. ‘Feminizm’ bu kadınlara kendi fiziksel ve zihinsel gerçekliklerine uymayan bir ahlaki değer sattı ve bu kadınların büyük ızdırıp çekmelerine neden oldu.

Ama en önemlisi, ‘feminist’ler kadın uzmanlığının geleneksel alanlarını değersizleştirirken (gelecek vatandaş nesillerini yetiştirmek) ve sadece erkek uzmanlık alanlarını yücelttiler (yönetim kurulları, askeriye, önüne gelenle yatma). Kadınlara, erkek alanlarında başarılı olmalarını ve bunun geleneksel kadın alanlarında başarılı olmaktan daha önemli olduğunu söylediler. Kadınlara, annelerini ve nenelerini takip etmenin erkekleri taklit etmekten değersiz olduğunu söylemek, benim kulağıma “kadın düşmanı” gibi geliyor. Bütün bu kadın düşmanı şeylerin sonucunda ise kadınların daha önceye göre çok daha mutsuz olmaları şaşırtıcı değil.

Peki, cinsler arası ilişki nasıl bu kadar kötüye gidebildi? ‘Feministler’ bu kadar güçlü değilse?

Sosyal Muhafazakârlar, Beyaz Şövalyeler ve Efemine Erkekler: Amerikan anayasasını ve seçmen tahkikini bypass edebilecek yetenek ve kuvvete sahip olmalarına rağmen, erkek düşmanlarının bugünkü durumu tek başlarına yaratabilecek güce sahip olduklarını söylemek yanlış olur. ‘Feministler’e sürekli evet – efendimci olmanın ve diğer erkeklere karşı durmanın kendilerine artı kalan kadın ilgisi olarak döneceğine inanan erkekler de aynı şekilde suçlular.

Centilmenlik, birçok insan kültüründe yüzyıllardır varolan ve birçok büyük uygarlığın edebiyatında yer alan bir olgu. Centilmenlik, (geçmişte) erkeğin evlilik şansını önemli ölçüde yükselten bir şey idi ama maalesef bunu nedenleri unutuluyor. Modern zamanlardan önce erkek, bir kızın elini evlilik ile tutabilmek için, onun anne ve babasını kazanmanız gerekirdi. Kızın babasının onayı, sürecin pazarlık konusu yapılamayacak bir şartı idi. Genç adam kızın anne ve babasına, kızlarına melek gibi davranacağını gösterebildiğinde, evlilik teklifine onay alırdı. Centilmenliğin asıl hedefi kızın kendisi değildi. Oyunun prensiplerinin gösterdiği gibi, kızın cinsel arzusu nadir olarak centilmenlik ile ortaya çıkardı.

Bu nedenle, Modern kadının cinsel tercihlerinin anne ve babası tarafından kontrol edilememesine ve genellikle evlilik dışında ve rastgele olmasına rağmen, birçok erkek hala bu günü geçmiş, dikkatsiz ve kendinden nefret ettiren “centilmenlik ve kıza hizmet etmek onunla seks yapmaya giden yoldur” kavramına saplanmış durumda. Bu erkeğin dini inancı yüzünden buna inanan bir sosyal muhafazakâr ya da efemine bir solcu / kız gibi erkek olması fark etmez. Beyaz şövalye terimi bu iki grup için de kullanılabilir. Bunların şövalyeliği feminist yapmacılığa maruz kaldığında, bu erkekler, kendilerinin asla yüzüne bakmayacak kadınlar için diğer erkeklere zarar vermekten çekinmiyorlar.

İş erkekleri cezalandırma açlığına geldiğinde, güya birbirine karşı olması gereken ‘sosyal muhafazakârlar’ ile ‘feministler’ arasındaki tuhaf fikirdaşlığın nedeni de budur. Acıklı bir şekilde fazla sayıda erkek, kadınlar tarafından beğenilmeme riski sebebi ile masum erkeklerin yalan tecavüz iddiaları sonunda ya da iştirak nafakası ödeyemediği için hapis yatmasını destekliyor. Bu erkekler, fanatik feministlerin tüm kadınların resmi fikrini temsil ettiğini sanıyorlar. Bu erkekler hepsinden de zavallılar. Bunların at gözlüklü Oyun reddedişi, arzu nesnelere kadınları sürekli onaylamalarının ve onlar için bir şeyler yapmaya hazır olmalarının, kadınları erkeklere cinsel olarak çeken şeyin tam tersi olduğunu göremiyorlar. Hiçbir kadın, muhtaç bir erkeği arzulanamaz.

Bu nedenle günümüz Batı toplumunda, kafayı yemiş ‘feministler’den sonra en çok erkek düşmanı olan grup, kadına tapan Beyaz Şövalyeler. Sıradan kadınlar, erkekleri kötülemek ve dolandırmak için sinsi planlar yapmıyorlar. Bu kadınlar sadece kazanan tarafın yanında yer almak istiyorlar ve şu an kazanan taraf erkek düşmanları. Fakat kadına tapan erkekler, ‘feministler’ kafalarını okşayacak umudu ile diğer erkeklere karşı kirli şeyler yapıyorlar. Sonuçta da erkek düşmanlığı hiyerarşisi, şu şekilde oluşuyor:

Tiz sesli ‘feminist’ler > kadına tapanlar / beyaz şövalyeler > sıradan kadınlar

Daha önce anlattığımız nedenlerle, erkek düşmanlığına birçok erkeğin sıradan kadınlara göre daha fazla katkıda yaptığının bildirmek bile, ‘feministleri’ bunun gibi metinlere “kadın düşmanı” refleksi vermesini engelleyemeyecek.

Ve son olarak da boşanmayı özendiren yasal değişiklikler konusunda hiçbir şey yapmaz iken “evliliğin kutsallığı” konusundaki boş vaazlarına devam eden dini ‘sosyal muhafazakarların sözde ahlaki duruşları ve gönüllü körlükleri ifşa edildiler. Onlar için en önemli olduğunu söyledikleri şey, ellerinin altında darmadağın edildi ve hala ahmakça nedenini bulmaya çalışıyorlar. Amerika’da başka hiçbir grup, açıkladıkları amaçları konusunda bu kadar büyük bir mağlubiyet yaşamadılar. Sadece bir yan sorun olan ‘homoseksüel evliliğin’ geleneksel evlilik kurumu için büyük bir tehdit olduğu konusunda aldanırlarken, boşanmayı teşvik eden yasalar ile boşanma oranları arasındaki ilişkiyi tamamen ıskaladılar. Evlilik kurumuna saldıran az sayıda homoseksüel değil boşanma idi. Bu, bir astronomun ayın varlığını farketmemesi gibi bir şey. Muhafazakârların, teşvikin davranışı özendireceğini anlayabilecek taraf olması gerekmiyor muydu? ‘Sosyal muhafazakârlar, isteklerini gerçekleştirme konusunda 100% başarısız olma rekorunu korumak için dikkatle çalışmaktalar’ diye bir The Onion başlığı atabilirsiniz.

Neden Erkek Hakları Hareketi yok: Bu noktada, okurlar şu soruyu soruyor olabilirler : “İşler bu kadar kötü ise, neden bu konuda hiçbir şey duymuyoruz?” Aslında bu çok geçerli bir soru ve cevap erkek psikolojisinin temellerinde gizli. Çoğu ‘beta’ erkek, kadınlar tarafından ‘ezik’ diye yaftalanmaktansa ölmeyi tercih eder (alfa erkekler kadınların ağızlarında çıkan kelime anlamıyla almamayı bilirler). Beyaz Şövalyeler de diğer erkekleri utandırma korosuna katılırlar zira bu yolun şehvetlerini dindirmeye giden yol olduğuna inanırlar. Bu nedenle, ada-

letsiz bir şekilde hayatı mahvolan bir erkek, bu adaletsizliğe karşı çıkarsa, kadınlar ve büyük bir erkek topluluğu tarafından utandırılma ile yüzyüze kalır. Bu da onun erken yaşta hayatını kaybetmesine gidecek olan sessiz ızdırabına devam etmesine neden olur. Amerikan Anayasası için cephede hayatını vermeye hazır milyonlarca genç erkek var ama boşanma sırasında adaletsiz davranılan 100 tane erkeğin bile yan yana gelip protesto ettiğini görmedik. **Kadınları ahlaksız davranmaya teşvik ederek iki ebeveynli ailenin yıkılması, Amerika'nın güvenliğine ve refahına; Afganistan, Pakistan, İran ya da Suudi Arabistan'dan gelebilecek her şeyden daha büyük bir tehlike.** Çocuklarını ve geçmiş gelecek tüm mal varlıklarını kaybetseler bile erkekler, 'ağlayan bebe' olmaktan korkuyorlar. Alfa erkeklerin ise harekete geçmek için fedakârlık harici bir motivasyonları yok zira şimdiki durumdan fayda sağlıyorlar ve bu nedenle de benim fedakârlığım, bu fikirleri ortaya dökmekle sınırlı olacak.

Ciddi bir hareketin ise bir iki think tank ya da araştırma raporu, sempozyum ve spesifik siyaset tavsiyeleri ile işe başlaması lazım. Gücün karanlık tarafında yaşamaktan tiksinişmiş birkaç boşanma avukatı da bilirkişi olarak görevlendirilmeli. Bundan sonra, en iyi tıp, iş ve mühendislik fakültelerinde (iş yaşamına ve evliliğe yaklaştığı ama yasalardan bir haber genç erkeklerin yoğunlaştığı yerlerde), televizyonda yayınlanacak paneller düzenlenmeli. Belgeseller çekilmeli, Mel Gibson, Paul McCartney, Hulk Hogan, ve Tiger Woods gibi ünlü mağdurlar temsilci atanmalı. Boşanma mahkemeleri dışında protesto gösterileri yapılmalı. Web 2.0 / sosyal medya / viral araçlar çağında, bütün bunlar kolay olmalı, hele solcu grupların en absürt amaçlar için ne kadar hızlı toplanabildiklerini düşünürseniz.

Bunun yerine eldeki tek şey, Erkek Hakları Yazarlarının yönettiği birkaç web sitesi ve bloglarda fikir alışverişi yapmaları. 'Bir şey, hiçbir şeyden iyidir', bu çabalar için söyleyebileceğim en bonkör şeyler ve The Futurist sitesinde yayınladığım bu makale, muhtemelen bu konuda şimdiye kadar yazılmış tek ve en büyük analiz. Bu sitenin bu konu hakkında olmamasına ve ben de sitenin esas yazarı olmamama rağmen. Bu nedenle, yakın gelecekte gerçek bir Erkek Hakları Hareketi olmayacak. Erkek düşmanlığı balonu ise muhtemelen milyonlarca ayrı pazar gücü tarafından patlatılacak.

Uygarlığın Fay Hatları: Modern toplumun tüm arızalarını ve bunları şişiren yasaları gözden geçirdikten sonra, uygarlığımızın sürekli gelişen mi, yoksa döngü içinde mi olacağına karar verecek iki yasal / tüzel düşünce bölgesi öne çıkıyor. Bu iki yasal alan a) babalık haklarının ele alınışı ve b) tecavüz iddialarında yargı sürecinin işleyişi. İnsan beyni, kadınların esenliğine erkeklerin esenliğinden çok daha fazla önem verecek şekilde gelişmiş (zamanında geçerli olan ama bugün hiçbir geçerliliği olmayan nedenlerle). Bu nedenle de yalan tecavüz iddiası ile suçlanan erkeğin adil yargı süreci, normalde adil yargı sürecine önem veren insanların umurunda değil. Aynı şekilde, babaların tüm babalık haklarını ellerinden alan 'feminist' yasalara da çok fazla direnç olmadı. Bu iki yasal alan, toplumumuzun yükselmeye devam mı ede-

ceği ya da çökmeye mi başlayacağına karar verecek alanlar. Göçmenlik, ırk ilişkileri ve hatta terörizm gibi diğer tüm konular bile politik yan oyunlar ve hiç biri bu yasalar kadar bir toplumu yok edecek güçte değiller.

İkinci bölüm, Ekonomik Tez, İnsanlığın Dokusunun Yırılması ve Erkekliğin Kurtuluşu ile devam ediyor.

Erkek Düşmanlığı Balonu (The Misandry Bubble)

Bölüm 2 – Ekonomik Tez

<http://erkekadam.org/2018/02/23/erkek-dusmanligi-balonu-the-misandry-bubble-bolum-2-ekonomik-tez/>

Birinci Bölüm olan Kültürel Kriz'in ardından Ekonomik Tez ile devam ediyoruz.

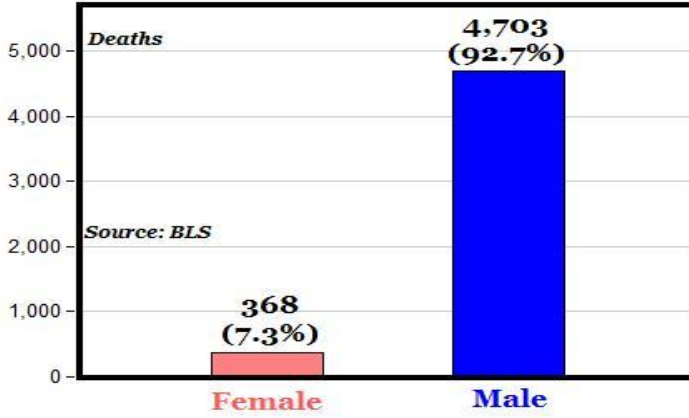
Camdan Tavanlar ve Zeminler: Erkek düşmanları, büyük şirketlerin CEO'larının yüzde 50sinin kadın olmamasını, her tarafa sinen cinsiyetçiliğin "camdan tavanları" ile bas bas bağırarak açıklıyorlar. Hiçbir zaman değinilmeyen ise aynı derecede geçerli "camdan zeminler", mahkûmların, intiharların ve sakat bırakan iş kazalarının kurbanlarının yüzde 90ının erkek olması. Eğer bu sonuçlar, sonuçların acısını çeken erkeklerin tercih ve hareketlerinin sonucu ise, "camdan tavanın" yukarısına çıkan erkekler için de aynı şey geçerli değil mi? Erkek düşmanlarının bu gerçekleri samimi bir şekilde konuşamama sebepleri, bu insanların tamamen irrasyonel hak sanısı hakkında bize bir şeyler söylüyor.

En yalan mitlerden bir tanesi de kadınların aynı iş için erkeklerin yüzde 75'i ödeme aldıklarıdır. Bu miti darmadağın etmeme izin verin ve bu süreçte de bu insanlar için böyle yalan inançlar yaymanın neden karlı ve çekici olduğunu görelim.

Kadınların ortalama olarak yıllık bazda erkeklerden daha az kazandığı doğrudur. 22 yaşında birinin ortalama 40 yaşında birinden daha az kazandığı da doğrudur. Neden ikincisi yaş ayrımcılığı değil iken birincisi cinsiyet ayrımcılığına örnek olarak gösterilir?

Eğer kadınlar gerçekten aynı iş için erkeklerden daha az çalışıyor olsalardı, cinsiyetçi olmayan her CEO sadece kadınları işe alarak maaşlardan 25% tasarruf sağlayıp rakiplerini alaşağı edebilirdi. Tüm CEO ve yönetim kurulu üyelerinin milyarca dolar kar imkanını çöpe atacak kadar cinsiyetçi olduğuna mı inanacağız? Rahibeler cemaatinin "Sosyal Sorumluluk Direktörü" Cypress Semiconductor şirketinin CEO'su TJ Rodgers'a yönetim kurullarında daha fazla kadın olması gerektiğini yazdığına, Rodgers kar etmeye çalışan bir müessesede bu tür politik doğrucu şeylerin neden yeri olmadığını açıklayan bir mektup ile cevap vermişti. Bir rahibeler cemaatinin birine "Sosyal Sorumluluk Direktörü" adı altında ekonomik gerilemeden etkilenmeyen bir maaş ödemesi kendi başına bu şımarık varoluşa örnek. Ve ben rahibelerin seküler Marksist inançları yaydığının da farkında değilim.

Fatal Occupational Injuries United States, 2008

Amerika’da 2008’de iş kazasından ölenlerin yüzde 92.7 si erkek.

Eğer maaş farkı varolsa idi, kadın girişimciler kadın çalışan olarak rakiplerinin önüne geçebilirdi ama dünyada hiçbir ülkede böyle bir şeyin olduğunu görmüyoruz. Serbest pazar güçleri kadın maaşlarında böyle bir yanlış fiyatlamayı düzeltirdi, eğer gerçekten böyle bir yanlış fiyatlama olsa idi. Ama yanlış fiyatlama yok ve bunu iddia edenler ekonomi cahili olduklarını ilan ediyorlar ama büyük bir mutlulukla da aynı şekilde ekonomi cahili kadınları da olmayan bu adaletsizlik konusunda öfke ile dolduruyorlar. Halka açık firmalarda CEO olarak görev yapan / yapmış kadınların, yarattıkları değere nazaran kadınlara daha az ödeme yaptıran bir komplo ile ilgili konuştuklarını hiç duymadım.

Eğer mahkûmların yüzde 50sinin, ağır makine kullanımı gereken işlerin yüzde 50sinin, dışarıda çalışmayı gerektiren ya da zehirli gazlarla çalışmayı ya da tehlikeli suçlulara gardiyanlık yapmayı gerektiren işlerin yüzde 50sinin de kadın olmasını zorlayacak yasalar geçirecek isek, Fortune 500 CEOlarının yüzde 50sinin kadın olmasını zorlayacak yasalar geçirmeye varım. Adil ise adil bu. Var mısınız?

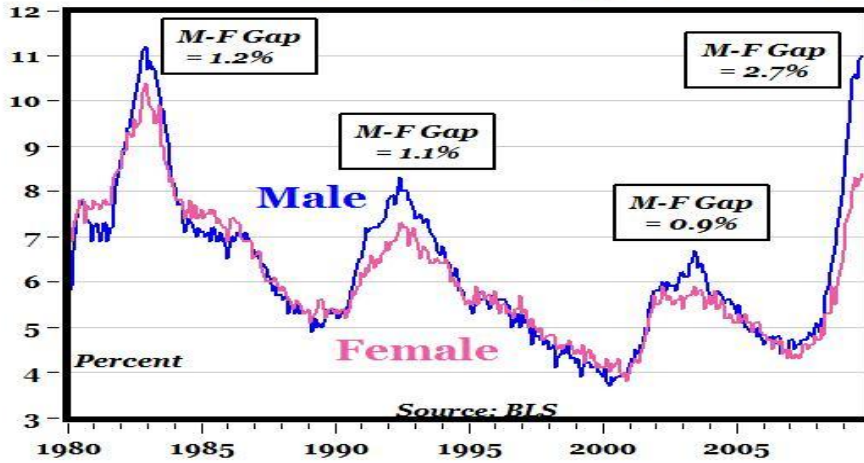
‘Erkekdurgunluğu’ ve ‘Dişikonomi’ : Bir kadının ekonomik başarısı kendi meziyetleri sayesinde ise, bu başarıdan mutluluk duyarım. Birçok kadının ekonomik başarısı kendi meziyetleri sayesinde var. Ama çok fazlası da serbest pazar güçleri ya da meritokrasi değil de politik rüşvet ve ideoloji temelli yolsuzluk sayesinde.

Yakın zamandaki ekonomik durgunluk ve işsiz toparlanma da, erkek işsizlik oranı kadın işsizlik oranından çok daha yüksek. Bu durum basitçe piyasa güçlerinin sonucu olsa idi tamam. Ama ‘feminist’ gruplar, devlet teşvik fonlarının erkeklere yardım aleyhine kadınların iş bulmasını arttırmak üzere kullanılması için çok yoğun çalıştılar. Solcu Obama yönetimi itaat etmeye dünden razıydı ve servetin zorla transferi gerçekleşti. Bu, paranın ekonomi için en iyi kullanımı anlamına gelmese de.

Önce dedesi sonra da kocası tarafından kazanılan devasa servet ile dünyanın en şanslı kadınlarından biri olan Maria Shriver, geçenlerde yayınladığı recently ‘A Woman’s Nation : The Shriver Report’ (Bir Kadının Devleti: Shriver Raporu) adlı raporda, kadınların artık nasıl erkeklerden daha iyi ekonomik performans gösterdikleriyle ilgili böbürleniyordu. Tüm rapor baştan aşağı yalan feminist mitlerle, yanlış istatistiklerle dolu ve “kadınlar erkeklerden daha iyi yöneticilerdir” gibi açıkça cinsiyetçi söylemlerle dolu (bir erkeğin tersini söylediğini hayal edin). Bunun yanında rapor “kadınlara daha az ödeme yapılıyor” miti ya da işletmeler kar etmek için değil de sosyok mühendislik için varlarmış gibi ekonomik cahilliklerle dolu.

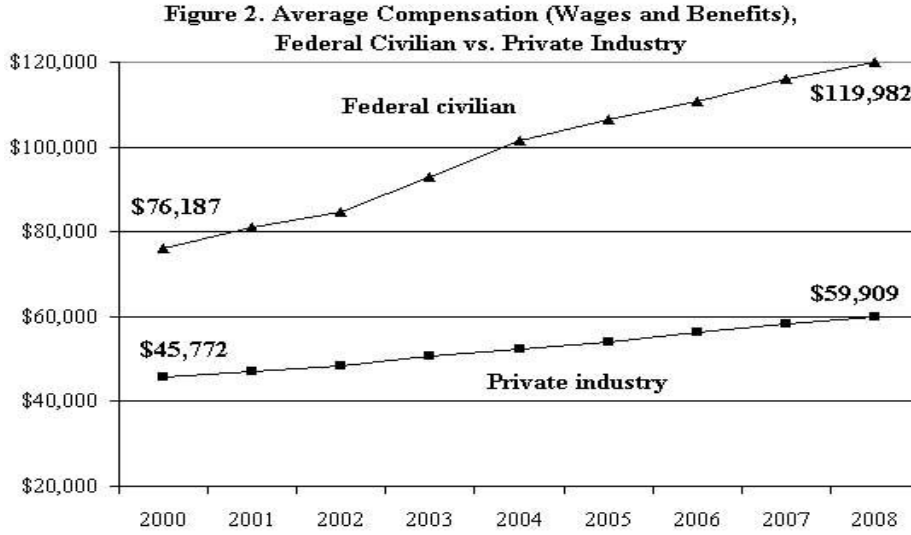
Bütün bu yalan raporlar ve organize erkek karşıtı lobi faaliyeti başarılı oldu. Bugün erkek işsizliği, kadın işsizliğinden çok daha kötü durumda ve arada büyük bir uçurum var. ‘Erkekdurgunluğu’, ABD ‘dışikonomi’ye evrilirken devam ediyor. Ve milyonlarca işsiz erkek arasında, kendi çocuklarını iki ebeveynli evden mahrum eden kendileri olmasa da korkunç seviyede iştirak nafakası borcu olan ve kendilerini hapiste bulan erkekler de var. Dahası, tekrar vurgulamak isterim ki çalılan Amerikan erkek nüfusunun 10 – 30%’ini efektif olarak 70% vergi altında ezmek, onların yeni teknolojiler geliştirme ya da yeni şirketler kurma şevklerini ortadan kaldırıyor. İşgücünün bir dilimi 70% vergi yükü altında iken gelir vergisi 35% mi olsun 39.6% mi tartışması komik duruyor.

Unemployment Rate: Males vs. Females Jan. 1980 to Sept. 2009

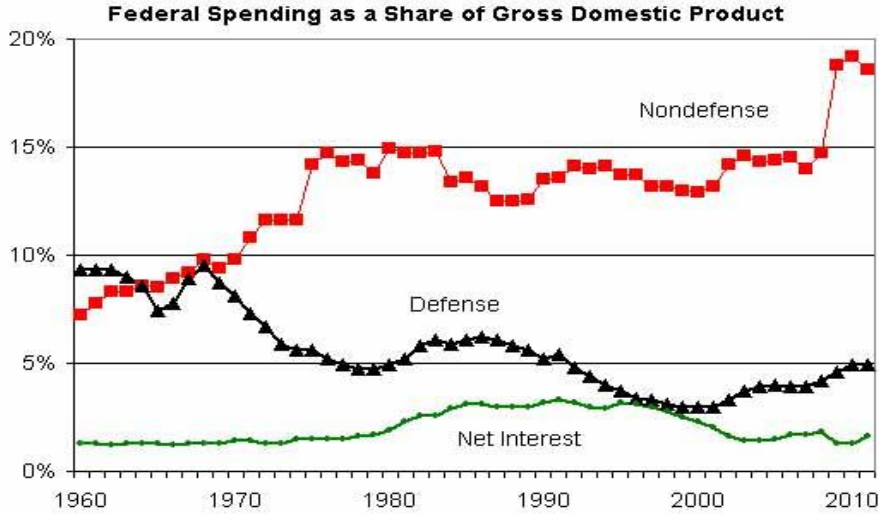
Bu zorbalığın ötesinde, işsiz erkeklerin bir bölümünü hapiste tutmak da vergi verenlere yük oluyor. Artan oranda erkeği vergi yaratan kategorisinden vergi tüketen kategorisine atmak devlet bütçesinde iki kere delik açacak. “ABD dünyanın en büyük hapishane nüfusuna sahip” lafını bir daha duyduğunuzda, bu erkeklerin birçoğunun orada olma sebebinin iradeleri dışında boşanmış ve işlerini kaybetmiş olmak olduğunu hatırlayın. Kadınlar ise bu arada teşvik üstüne teşvik alıyorlar.

Devlet Balonu: Devlet özel sektör işgücü dağılımını cinsiyet ile yüksek derecede ilişkili olmasa da, 100,000 Doların üstünde kazanan kadınlara odaklandığımızda ilişki görürüz. Aşağıdaki çizim Cato Enstitüsünden ve toplam kazanca (maaşlar ve maaş harici imkânlar) bakıldığında, bu on yılda devlet sektörünün özel sektörü fazlaca aştığını görürsünüz. Devlet çalışanının verimliliği özel sektör çalışanından daha fazla mı arttı ki devlette çalışan özeld çalışanın iki katı kazanıyor? Vergi verenler ödediklerinin karşılığını alabiliyorlar mı?

Bitmedi. Sosyal sigorta vergilerinin çoğu erkekler tarafından ödeniyor ama kadınlar tarafından kullanılıyor (kadınlar ortalama 7 yıl daha fazla yaşadığı için). Bu tek başına problem değil ama kadınların ABD sağlık harcamalarının üçte ikisini kullandığı ve bu 2.5 Trilyon Dolarlık yıllık harcamanın çoğunun erkekler tarafından ödendiği gerçeği mutlaka tartışılmalı. Kadınların doğum yaptıkları için daha fazla sağlık harcaması kullanmaları ‘doğal’ olabilir. Ama erkeklerin bunu kadın milleti için değil de sadece kendi karıları için ödemeleri daha ‘doğal’ olurdu. Sağlık sektörü aynı zamanda devasa bir kadın işgücüne sahip. Hemşirelik gibi katmadeğeri olan işlerde değil sadece, bürokratik ve yönetim pozisyonlarında da. Aslında Medicare’den Obamacare’e, devlet sigortasından kamu işlerine ve hapisanelerin genişletilmesine savunma ve altyapı hariç tüm devlet harcamaları ya erkeklerden kadınlara net servet transferi ya da Evlilik 1.0ın direk sonuçları. Her iki durumda da suçlu feminizm.

Bu Cato Enstitüsü çizgisi, savunma haricFederal Devlet harcamalarının 1960lardan beri nasıl arttığını gösteriyor. Savunma harcamalarındaki azalış vergi verenlere “barış karı” olarak geri dağıtılmamış, daha fazla sosyal programa aktarılmış. Artan masraflara rağmen kimse Amerikan kamuoyunun 2010 yılında 1960lara göre daha iyi savunma haric yönetim aldığını iddia edemez. Daha önce belirttiğimiz gibi artışın çoğu ‘feminizm’in dolaylı ya da dolaysız sonucudur. Eyalet ve yerel hükümet israflarını da ekleyin, GSMH’nin yüzde 20sinin devleti Evlilik kurumunun yerine geçirmek için kullanıldığını görürsünüz ama bu da başarılı bir yerine geçirme değil. Erkeklerin gelirlerinin vergilerin 70 – 80%isini ödediğini hatırlayın.

Solcular sonunda zorba bir devlet yaratmak için mükemmel bir truva atı buldular. ‘Feministler’ servetin erkeklerden kadınlara ve özelden devlete transferi için lobi yapabilirler ve bunu yaparken kendilerine karşı çıkan herkesi “kadın düşmanı” diyerek, kendilerinden önceki askeri ajanların ve düz sosyalistlerin kendilerine muhalefet edenleri susturabildiklerinden çok daha etkili bir şekilde susturabilirler. Muhafazakârların bu utandırma diline özel bir zaafı var ve birçok muhafazakâr, muhalefet etmenin “kadın düşmanlığı” olacağı “centilmenlik / şövalyelik” şeklinde paketlenmiş sürece her türlü sosyalizmi sonuna kadar savunmak üzere vurguladıkları prensiplerinden vazgeçebilirler. Fakat ABD’nin birçok yerinde (Kaliforniya, New York, New Jersey gibi eyaletlerde) toplanılan vergi miktarının doyuma ulaştığına inanmamız için nedenler var. Optimal nokta çoktan geçildiği için, bundan sonra her vergi artışı, vergi gelirini arttırmayıp azaltacak. Ve Federal vergilerdeki artış bugünden tam bir yıl sonra, 1/1/2011 tarihinde, zaten fakirleşmiş erkeklere kolayca yüklenemeyecek başka bir ekonomik durgunluk yaratabilir.

Erkekler boşanmayı durdurma hakları olmadan çocuklarından koparıldıklarında, iş pazarından serbest piyasa eli ile değil de sosyal mühendislik ile dışlandıklarında, bir zamanlar inandıkları ve bazı durumlarda korumak uğruna askeri oldukları toplumun kendi isteklerine zerre saygısı olmadığını gördüklerinde, bu erkeklerin toplumu desteklemek için bir nedenleri kalmayacak.

Cinsiyetler Arasındaki Anlaşma: Bekâr bir erkeğin hayatta kalması için fazlaca bir şeye ihtiyacı yoktur. Çoğu bekâr erkek yılın sadece 2 ayı çalışarak kendini rahatça geçindirebilir. Bir erkeğin çok çalışarak çok daha fazlasını kazanma motivasyonu, rekabetin çok olduğu alanda kendine bir eş çekebilmek, bir evi geçindirebilmek ve birkaç çocuk sahibi olabilmek ve evli ve toplumun direği bir erkek olarak saygı görebilmektir. Eskiden yüksek ekonomik potansiyel gösteren ve sosyal dokunun desteklediği genç bir erkek, kızın anne ve babasını etkileyerek kız ile evlenebilirdi. Bunun sonucunda erkek çok çalışmak zorunda kalırdı ve emeğinin karşılığının 80 -90’si devlete, işverene ve ailesine giderdi ama karşılığında bir aile ve yüksek statü elde ederdi. Bu nedenle de kazancının çoğu başkalarına gitse de durumdan mutlu idi.

Dört Canavar Düdüğü bunu değiştirdi ve kadınların beta erkekleri tamamen görmezden gelecek, alfa erkeklerle evlenme şansları matematiksel olarak çok az olsa da alfa erkeklerin peşinde koşmalarına olanak sağladı. Sorumluluk sahibi ve üretken bir yaşam sürmeleri öğütlenen beta erkekler ise dolandırıldıklarını anladılar.

Sadece 20 yıl önceki sosyal kurallar altında başarı kazanan erkekler bugünün kurallarının ihanetine uğradılar. Bu da onların üretkenliğine ve becerilerine bağımlı olan toplumu desteklemeyi reddetmelerine yol açtı. Kadınlar kendilerini tüm geleneksel sorumluluklarından özgürleştirirken (komikdir ki bu onları eskiye göre daha mutsuz yaptı) erkeklerin tüm geleneksel rollerini harfiyen yerine getireceklerini sanıyorlardı. Özellikle de kadınlara kaynak veren ve onları koruyan rollerini. Belirtmeye gerek yok ki centilmenlik / şövalyelik doğalarının bir parçası olmasına rağmen erkekler, centilmenliğin karşılığında bir takdir gerektirdiğini ve kadınlardan bu takdirin gelmediğini hissedecekler.

Kocaların ve babaların rollerinin değersizleştirilmesinin ve yerlerine devletin geçmesinin sonucunun ne olacağını görmek için çok uzaklara bakmaya gerek yok. ABD siyah topluluğuna bakmak yeterli. Detroit'te ortalama ev fiyatları daha 2003'te 98,000 Dolar iken bugün sadece 14,000 Dolar. Otomotiv sektörü işleri. Detroit'i 2003'ten çok daha önce terk etti ve bu nedenle düşüş endüstrinin gitmesine bağlanamaz. Baltimore, Oakland, Cleveland, ve Philadelphia gibi şehirler de çok daha iyi durumda değiller. Bunun beyazlarda olmayacağını düşünenler, İngiltere'nin alt tabakasına baksınlar. Beyaz nüfusun alttaki yarısı siyahlarla aynı kadere mahkûm. Los Angeles gibi şehirler de 'Detroitleşebilir'.

Buna ek olarak insanlar toplumun fiziksel güvenliğini unutmuşa benziyorlar. Toplumun ve özellikle kadınların fiziksel güvenliği, tamamen 'saldırgan' erkek – 'koruyucu' erkek oranının belli bir seviyenin altında kalmasına bağlıdır. Daha çok erkek işgücünden dışlandıka, suç bir alternatif haline gelir. En eğitilmiş erkek bile eğer ihanete uğradığını düşünürse şiddete başvuruabilir. Batıdaki her toplu silahlı saldırı ve hatta terör teşebbüsü eğitilmiş ve iyi iş potansiyeli olmasına rağmen sevgisiz kalan erkeklerce yapıldı.

Profesyonel işi olan erkekler hemen hiçbir zaman suça bulaşmasalar da, saldırıya uğrayan bir kadına yardım etmemeyi tercih edebilirler. Birçok erkek basitçe kurtarıcı olmak istemeyecekler ve bu erkek düşmanlığı tarafından horlanan polisleri de kapsayabilir. Güvenlik oksijen gibidir – sadece kalmadığı zaman farkedilir. Büyük miktarda umursamayan erkek yaratarak kadınlar çok şey kaybedecekler.

Ataerkil sistem çalışır zira erkek ve kadınların güçlerinin birbirlerini tamamlayarak işbirliği yapmalarını sağlar. 'Feminizm' ise kadınları, eninde sonunda en dayanıklı betadaki şövalyeliliği bile yok edebilecek kadında ahlaksız davranışlara teşvik ederek, iki cinsiyeti de çürütür. Bekar anneliğin teşvik edilmesi sır değil. Daha az görüneni ise bekâr kız kuruluşunun da sürdürülemez ve karşılıksız yollarla teşvik edildiği. Erkek düşmanı bir topluma doğal çözüm, bu toplumun düşürülüp ele geçirilmesidir.

Nüfus kaldırımı: Sonunda büyük oranda erkekler tarafından ödenen vergilere ve anayasal olmayan gölge devletin erkeklerden zorbaca aldığı nafaka ve iştirak nafakasına, erkekler tarafından sürdürülen alt yapıya, erkekler tarafından icat edilen teknolojilere ve erkekler tarafından sağlanan güvenliğe göbekten bağlı ‘feministlerin’ ‘güçlenmiş’, ‘bağımsız’ ve ‘kendine güvenli’ hissettiği bir topluma ulaştık. Peki, dünyanın şimdiye kadar gördüğü en ayrıcalıklı insan sınıfı olan bu kadınlardan toplum ne fayda gördü?

Açıkça söyleyeyim bence bir kadın ne kadar çocuk yapacağına, çocuk yapıp yapmayacağına kendi özgür iradesi ile karar verebilmelidir. Ama çocuksuz yaşlı bir kadın başka kadınların çocuklarından kaynak elde edememelidir. Adil olalım, çalışma yaşındaki insanların yaşlılara bakma yükümlülüğü, ürememeyi seçmiş kadınları desteklemek için kamulaştırılmamalıdır.

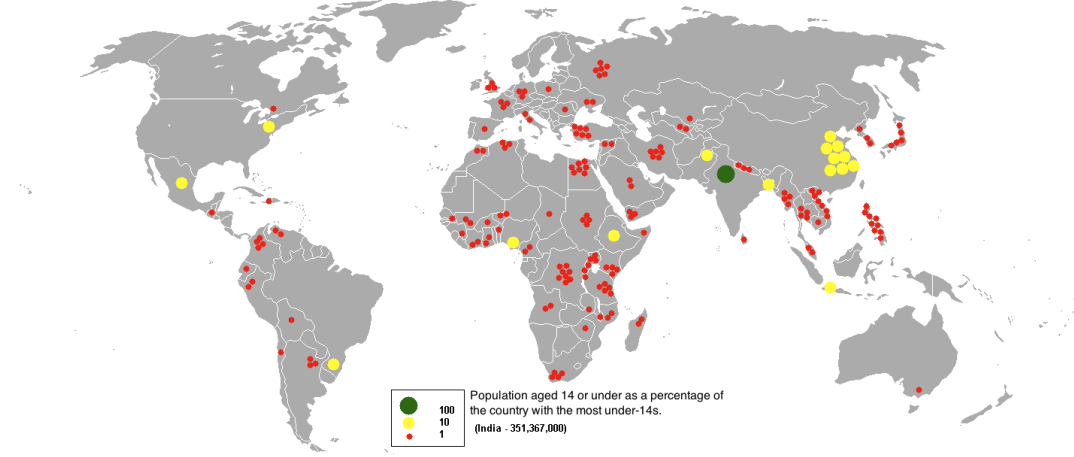
20 yaşında 3 adet hayali kadını ele alalım. Biri şehirli solcu ‘feminist’, diğeri kırsal muhafazakar ve üçüncüsü de inançlı bir Müslüman. Aşağıdaki tablo, 3’ü de paralel yaşlanırken hayat çizgilerini gösteriyor. İnsanlar Batı’daki doğum oranlarındaki düşüşü konuşurken çocuğu 23 yaşında yapmakla 33 yaşında yapmak arasındaki ek farkı dikkate almıyor. Tabloda görüleceği gibi, 3 genç kadının 1:1:1 olan oranları 40 yıl içinde 12:4:0 toruna dönüşüyor. Bu 40 yıllık sürecin 20 yılının geride kaldığını da düşünürseniz, bu 3 kadın da şu an 40 yaşında.

Three women of the same age	Urban Lefto- 'Feminist'	Rural Conservative	Devout Muslim
Age 20	Single	Single	Single
Age 30	Single	Married, 1 child	Married, 3 children
Age 40	Single, past WEC moment	Married, 2 children	Married, 4 children
Age 60	0 grandchildren	4 grandchildren	12 grandchildren

Şehirli solcu feminist çocuksuz. Taşra muhafazakârı 30 yaşında evli ve 1 çocuklu ve 40 yaşında evli ve 2 çocuklu. Müslüman kadın ise 30 yaşında, evli ve 3 çocuklu. 40 yaşında evli ve 4 çocuklu. 60 yaşlarında iken feministin sıfır torunu var. Taşra muhafazakârının 4 torunu var. Müslüman kadının ise 12.

Kısacası, genç kadınların bardan bara atlamaktan, 300 dolarlık cüzdan almaktan ve devlette bürokrat olarak çalışmaktan ve devleti koca yerine koymaktan ibaret hayatı seçmesi şeklinde organize olan toplumun ilerde çıkaracağı değeri nasıl tahmin ederiz? Acınası 60 yaşında code pink (aktivist) bir nenenin 12 Müslüman ergene ‘cinsiyet toplumsal bir kurgudur’ diye ders vermesinin hayali çok komik görünüyorsa, olaya bir de makro bakalım. Aşağıdaki haritada 15 yaş altı çocukların (1990 – 2005 arası doğanların) nüfusa göre ülkelere nasıl dağıldığı görülüyor. Meksika ve ABD’de aynı sayıda çocuk var iken Pakistan ve Bangladeş’teki toplam çocuk sayısı tüm Batı Avrupa’daki çocuk sayısına eşit. Gelişmekte olan ülkelerin doğurgan-

lık oranı her ne kadar Batı seviyelerine düşmeye başlasa da, 1990 – 2005 doğumları bazı gerçekleri sabitleştirdi. Zamanı 15 yıl ileri aldığımızda, bu şartlardaki değerlerin 2025 yılında 20 – 35 yaş arası (kadınların doğurganlık yaşları) yetişkin oranları olacağını söylemeye gerek yok. Yakın gelecek bile işe koyulanların.

Solcu ‘feministler’in soyları tükenecek ve kısa sürede nefret ettikleri muhafazakârlar tarafından değil, ‘feminizme’ tamamen zıt başka kültürler yerlerini alacak. Solcu ‘feministler’in hayran oldukları devlet, bu kadınların ne yeni vergi veren ne de yeni teknoloji üretmediklerini anladığında, hızlıca onlara karşı pozisyon alacak ve onları ‘güçlenmiş’ hak sanısı pozisyonlarından indirecek. Bir kocaya karşı yükümlülüklerin berbat bir olasılık olduğunu düşünüyorlarsa, bir de koca yerine koydukları devlete karşı yükümlülüklerini görsünler.

İnsanlığın Dokusu Yırtılacak

Bize benzeyen insanlar 100,000 yıldır hayattalar ve bize benzeyen daha önceki insansılar da ondan önceki 1 – 3 milyon yıldır varlar. İnsansı tarihinin ilk 99.9%sinde, türümüzün ana amacı diğer tüm türlerle aynı olmuş – üremek. Dişiler daha kıt üreme kaynakları idiler zira çoğu erkek ölse doğabilecek çocuk sayısında düşüş olmaz ama her kadın öldüğünde doğabilecek çocuk sayısı azalır. Geçmişte insanların da 40 – 45 yaşına yaşadığını daha önce belirtmiştik. Bu nedenle insan beyni atalarımızın evrimsel devrelerini devam ettirdi ve kadınların esenliğini erkeklerin esenliğinden daha üstün tuttu ve erkekler harcanabilir cinsiyet olarak görüldü. Eldeki kaynakların mümkün olduğunca kadınlara aktarılması, çocukların hayatta kalması demek olduğu için, hem erkekler hem de kadınlar bu statükoyu normal görececek şekilde evrimleşti. Feminen Buyruk, insanlığın buyruğu idi.

İnsan toplumu geliştikçe, öncelikler değişti. Öncelikle, teknolojik ilerleme ve zenginlik sayesinde çocuk ölüm oranları 50% gibi bir orandan çok düşük seviyelere indi. Bu nedenle artık 6 tane yetişkinliğe ulaşan çocuk için 12 doğum yapmaya gerek kalmadı. İkincisi, insanlar tarımdan bilgi toplumuna geçti ve istenen çocuk sayısı düştü. Bugün yüksek ve orta gelirli tüm ülkelerde doğurganlık oranı 2%den daha aşağıda ve birçok kadın hiç çocuk yapmıyor. Üçüncüsü, artık bariz ki insanlar çocuktan başka birşey üreten ilk tür oldular; insanlar artık teknolo-

ji üretiyorlar. Sonuç olarak, daha önceki 99.9%lik zamanda varolan kadınlara kaynakları aktarmanın çocukların hayatta kalması ile ilişkisi artık geçerli değil.

Buna rağmen gömülü beyin devreleri bu çok yeni dönüşüme adapte olmadı, belki de olamıyor. Kadınlar doymak bilmeden kaynak elde etmeye programlanmışlar ve birçok erkek de kaynak sağlamaya. Bu bir zamanlar geçerli ama şimdi geçerli olmayan biyolojik neden sebebi ile toplum hala soru sormadan, kaynaklarının çoğunu kadınlara yönlendiriyor. Ama çocuklara gitmek yerine, bu para kadınlara yönelik tüketim malzemelerine giderken, gölge devlet bütün masraf ve sonuçların kadınlardan uzağa taşınmasını sağlıyor. Birçok insan şu anki toplumu normal görebilir ama bu insanlar paranın kadınlara yönlendirilmesinin artık gereksiz olduğunu göremiyorlar. 21. yüzyılda böyle bir kaynak yeniden dağılımına hiçbir neden yok. Eğer varsa bile bu 50 – 50% olmalıydı.

Bugün herhangi bir mağazaya ya da alışveriş merkezine gidin. Sergilenen malların yüzde 90ını almayı, sıradan bir erkek aklının ucundan bile geçirmez. Buna rağmen bu mallar çok değerli raf alanı kaplıyorlar yani bu ürünler büyük hacimlerde satılıyor. Bu ürünleri alıyor? Refah içinde herhangi bir ülkede etrafa bakın, toplumun kadınlara kanalize ettiği para ile alınan ve kadınlara hitap eden ürünler görürüz. Mağazalardaki ürünlerden, paket servisi restoranların yaygınlaşmasına, ev kredisi faizlerinden, yargı sisteminin kadın hipergamisini teşvik edecek şekilde bozulmasına herşey kadınların artık çoğunlukla yerine getirmedikleri bir fonksiyon için kadınlara kaynak aktarımının sonucu. Bu tarihin en büyük kaynak yanlış kullanımı ve bu tür bir yanlış yatırım her zaman balonun patlaması şeklinde düzelir.

12 çocukluk doğum oranlarına dönelim demiyorum, bu ne arzı edilir ne de gerekli bir şey. Burada büyük resim şu: insan ruhunun ana yönlerinden birisinin, hem kadınlar hem de erkekler nedeniyle artık miadı doldu. Düzeltme geldiğinde, bu insanlığın gördüğü en yıkıcı olay olacak. Bazıları bunun ‘Teknolojik Singularite’nin bir varyasyonu olacağını ve 2020’den çok sonra (muhtemelen 2060 – 65 civarında) olacağını düşünüyorlar. Ama başlıca düşünürler bile, bariz cinsiyete yönelik kaynak akımı düzelmesi konusunda uzak duruyorlar.

Erkek Kurtuluşunun 4 Atlısı

Daha önceki bölümde, Feminizmin 4 Canavar Düdüğünün hiç beklenmeyen şekilde bir araya gelerek kadınlara daha önce hayal bile edemeyecekleri tercihler sağladığından bahsetmiştik. Bazı kadınlar topluma pozitif katkı yaptılar ama azımsanamayacak sayıda kadın da erkek düşmanlığının ve dizginsiz bir açgözlülüğün kendilerini ele geçirmesine izin verdiler. Bu kadınlar şu an şahit olduğumuz felakete yol açtılar. Teknoloji statükoyu her zaman yıkar ve her dalgada yeni kazananlar ve kaybedenler yaratır. Yüzyıllar sonra, Gloria Steinem bir öğretmen ve Mystery ise bir sarah soytarısı olabilir.

Bu yazının başlığı “Erkek Düşmanlığı Krizi” ve hatta “Erkek Düşmanlığına Karşı Savaş” değil. Başlık “Erkek Düşmanlığı Balonu” zira erkeklere kötü davranılmasına neden olan güç-

lerin sonu ufukta belirdi bile. Erkek Kurtuluşunun Dört Atlısını tanıtmama izin verin. Bunlar bahsettiğimiz birçok gücün birleşimi ve bugünün sürdürülemez hiyerarşik düzenini 2020 yılına kadar yırtıp atacaktırlar:

1) Oyun: Kadın zihninin nasıl çalıştığını öğrenmek, her erkek için paha biçilmez ve yüce bir bilgi bütünüdür. Erkek bu bilgiyi tamamen adanmış bir Pick-up-Artist olarak da kullanabilir, bir ömür boyu evlilikte ruh ikizini yaratmak ya da kısa süreli ilişkiler için de. Oyun ile bir erkek, olaydan bihaber betaların altında ezildikleri yüklerden bağımsızdır.

Bir erkek, mantıklı tüm finansal analizlerin aksine 50,000 Dolarlık bir araba, 20,000 Dolarlık bir yüzük, 50,000 Dolarlık bir gelinzilla festivali ya da aşırı pahalı bir ev alması için (toplamda 2 Milyon Dolarlık bir mahvoluş) hiçbir neden olmadığını öğrendiğinde hem özgürleşir hem de büyük bir sevinçle dolar. Bir erkek gelirini yarıya düşürmesinin cinsel adayların sayısını çok az düşürdüğünü anladığında, daha kolay, evine daha yakın ve daha az stresli bir işe geçebilir. Bir erkek, kadını tatmin etmenin, kadını baştan çıkarma sürecinde yapması gerekenin tam tersi olduğunu öğrendiğinde, o aşağılayıcı ritüellerin tamamını çöpe atabilir.

Zirveye ulaşan erkek için iki ya da üç paralel ilişkinin zevki çok zor değil. Bu, talihsiz betaları daha çok kadınsız bırakacaktır (erkeklerin kadına olan ilgisi sıfır toplamıdır ama kadınların erkeklere olan ilgisi sıfır toplamı değildir). Erkeklerin yüzde 80inin Oyunu anlayıp Oyunda ustalaşacak entelektüel kapasitesi olmasa da, Oyunun sağlam uygulayıcılarının sayısının yüzde 20ye yaklaşması ile bile, otlakçı kadınlardan vergi emen devlete, yolsuzluğa batmış emlaktan, boşanma avukatı endüstrisine tüm parazit yaratıkları aklıktan öldürecektir.

2) 2020’de Yetişkin Eğlence Teknolojileri: Peki Oyunun temel prensiplerini içselleştiremeyen ve bu konuda ustalaşamayan 80% ne yapacak? Onlar hayal kırıklığı dolu bir hayata, aşağılanmaya ve neredeyse köle durumunda ikinci sınıf vatandaşlığa mı mahkûm? Neyse ki bu zavallı ruhlar, teknoloji sayesinde doyum sağlayabilecekleri bir özgürlük yaşayabilecekler, kadınların doğum kontrol hapı, çamaşır makinesi ve elektrik süpürgesi ile yaptıkları gibi.

Birçok nedenden dolayı, internet pornosu, VHS kasetlere ve 90ların Skinimax içeriğine göre daha fazla bağımlılık yaratıcı. Fakat başka çeşit bir teknoloji piyasaya sürüldüğünde, cinsel pazarı dağıtacak ölçüde büyük etkiler yaratacaklar.

Bu sitede daha önce, dokunma duyusu, hareket algısı ve grafik teknolojilerinin 2012’den itibaren video oyunlarını eğlencenin en yüksek formu haline sokacağını anlatmıştık. 3-D/ hologram görüntüler, dokunma duyulu arayüzler ve yeterince yapay zekâ ile henüz olgunlaşmamış olan “sanal seks” teknolojileri 2020’den önce birçok erkeğin ulaşabileceği bir teknoloji olacak ve 2020 sonrasında ise bu teknolojilerin piyasaya doğum kontrol hapları ve İnternet pornosundan çok daha fazla etki eden bir noktayı geçtiğini göreceğiz. Erkek nüfusunun büyük bir kısmı farkında olmadan sanal sekse bağımlı hale gelecek.

2020lerin sanal seksinin gerçek seksin yerine geçemeyeceğini söyleyenler (çoğu kadın) için şunu diyeceğim: sanal seksin eksiklikleri, sanal kadının HB10/10+ bir güzellikte olması ve gerçek dünyada bir beta erkeğin HB 4 – 7 arası ile idare etmesi gerektiği gerçekliğinin yanında önemli olmayacak. Gerçek HB10 > sanal HB10 > gerçek HB7. Bu nedenle sanal HB10'un gerçek HB10 (gerçek kadın nüfusunun yüzde 1'i) yerine geçemeyeceğini söylemek anlamsız zira sanal 10, gerçek kadınların çoğundan (7 ve altı) daha iyi olacaktır. Bekâr erkekler Cuma akşamı işten eve geldiğinde, sanal âleme dalacaklar ve 'beta testing' kavramına yeni bir boyut katacaklar. Bu münzevi erkekler bariz şekilde bar ve gece klüplerinden çekilecekler ve birçok işletmenin kapanmasına neden olacaklar. Bu erkeklerin beyinleri, gerçek kadınların çoğuna libido ayıramayacak kadar yamulacak. Bu durum, gerçek cinsel pazarda kadınların değerinde büyük düşüşe neden olacak ve HB8 kadınların HB5ler gibi davranılmasına ve 35 yaşında bir kadının 55 yaşında bir erkeğin bile ilgisini çekememesine neden olacak. Roadrunner ve çakal anı birçok kadı için birkaç yıl öne çekilecek ve Oyunun alfaları ise çaresiz kadınların daha da kolay avlandığını görecekler.

Japonya'da geliştirilen bir başka teknoloji ise gerçek boyutlarda 'dişi' robotlar. Seks robotlarının yazılım / oyun türevi çözümlere göre ekonomik ve pratik olacağına inanmıyorum. Çünkü bu robotlar fiyat, çok yönlülük, kişiye özellik ve bir üst modele geçme konusunda sanal ile rekabet edemezler.

Bazı 'feministler' bu teknolojilerin piyasaya çıkması ile tufan gibi gelen kadınların cinsel değer azalmasına kör değiller ve şimdiden bunları yasaklamaya çalışıyorlar. Böyle yasaklar tabii ki mümkün değil ve sanal seks teknolojileri video oyunlardan ve home theatre teknolojilerden ayrılamaz. Fakat onların yasak için lobi denemeleri öğretici olacak.

İleri yetişkin eğlencesi teknolojilerinin bir diğer pozitif sonucu da kadınların bu tür teknolojilerin sağlayamayacağı tek özelliklerini geliştirmelerine neden olması – bir erkeği seviliyor hissettirme kapasitesi. Modern kadınların rekabet edebilmek için bu antik kavrama yeniden aşına olmaları gerekecek. Bu gereksinim, pragmatik kadınların bugünkü durumu yaratan ve 'feminizm' maskesi altında yapılan erkek düşmanlığını reddeden bir harekete başlamalarına neden olabilir. Bu da hem erkekler hem de kadınlar için faydalı olabilir.

3) Küreselleşme: Dördüncü atlı ise birçok alt başlık içeren büyük bir konu. Ana tema şu : serbest piyasa güçleri, eninde sonunda bir ülkenin yasal sınırlarının etrafından dolanacak bir yol bulacaktır :

a) İslam: Feministlerin yaşadıkları Batı şehirlerdeki Müslümanların yüksek doğum oranlarının yanında, genelde solcuların ve özelde kadın düşmanlarının yumuşak karnı, kadınlar üzerinde gerçekten baskı kuran diğer kültürlerle meydan okumaya isteksizlikleridir. İngiltere'de, İslamcı Mahkemeler şu an çalışır haldeler ve Şeriat Yasalarına göre kararlar veriyorlar. İngiltere boşanma yasaları ABD'dekilerden bile daha erkek düşmanı ve bu nedenle birçok erkek, İngiliz yasaları tarafından yokedilmemek için şeriat yasalarına dönüyor. Şeriat mahkemeleri

bu erkeklere kucak açıyor ve ‘feministler’ ise bu konuda hiç ses çıkarmaya cesaret edemiyorlar. İngiliz erkeklerini şeriat mahkemelerinin kucağına atarak erkek düşmanlığı kendi ayağına kurşun sıkıyor. Geçen yüzyılın krizinde düşman olan grup, bu yüzyılda müttefikimiz. Bunu sırf kendim de Müslüman olduğum için söylemiyorum.

b) Yabancı ülkede çalışmak: Amerika büyük yetenekleri ve yüksek hacimde (yasal) göçmeni kendine çekmeye devam etse de, Asya ve Latin Amerika’ya yerleşen erkeklerin hemen hemen tamamı, yeni hayatlarının kalitesi konusunda övgü dolu sözler söylüyorlar. Daha erkek dostu bir ülkede yaşayan ve orada yerel bir kadınla evlenen erkekler, ABD’deki 3 paraziti sırtlarından atıyorlar – vergilerini toplayan devlet, hayatını elinden alabilecek müstakbel eş ve parasını harcaması beklenen endüstriler (düğün, tek taş, emlak ve boşanma avukatları). Bu durum, ABD’de yaşayan erkek sayısı da azaltıyor. Kendi erkek düşmanlıklarını kadın düşmanlığı olarak yansıtan erkek düşmanları ise bu erkeklerin göçünü kızgınlıkla izliyorlar. Kadın düşmanları gidiyor diye ‘feministler’ seviniyor olmalıydı değil mi? Burada bir kez daha erkeklere karşılığında bir şey vermeden erkeklerden herşeylerini alma beklentisindeki ‘feministlere’ örnekler görüyoruz.

Bir yer ne kadar adaletsiz olursa, yetenekli insanların başka yerlere göç ettiğini görürüz. ABD boşanma yasalarının korkunçluğu Hindistan ve Çin’de fark edilirse, bazı erkekler buraya göç etmekten vazgeçecek ve ABD gelecekteki vergi verenlerini de kaybedecektir.

c) Tıp Turizmi: ABD’de bağışlanmış yumurta + tüp bebek + taşıyıcı anne toplam 150,000 USD tutarken, bu iş Hindistan’da en iyi kliniklerde 20,000 Dolara yapılabilir. Bu herkese göre bir yöntem değil ama 20,000 Dolara (paralelde iki yaparsanız 35,000 Dolara) ama artık erişimi görece kolay bir yöntem. Hindistan’daki müşterilerin çoğu çiftler olsa da, kendi bebeklerini bu şekilde yapmaya karar veren az da olsa yalnız erkekler var. Hindistan’da fakir taşıyıcı anne 10 yılda kazanabileceği parayı sadece 9 ayda kazanıyor. Herkes için kazan – kazan durumu olan bir sistem. Aşırı yüksek masrafları yüzünden erkeklerle evlenme pazarının dışında kalan Batılı kadınlar hariç.

Tıp turizmi bazı prosedürlerde ABD sağlık sisteminin devre dışı bırakabiliyor. ABD sağlık sistemi ise yönetimsel ve bürokratik sisteminde, özel sektörde kazanabileceklerinin 2 katını kazanan büyük sayıda kadın çalıştırıyor. Bu kadınlar, sanayii işlerinde çalışan erkeklerin yaşadıklarını yaşayacaklar, yüksek maaşları gittikçe pahalılaştan devlet balonu tarafından korunuyor olsa da.

Gördüğümüz gibi küresel güçler, şimdiki statükodan çok daha güçlüler.

4) Erkeklerin Ekonomiden Çekilmesi ve Vergi Kaybı: Daha önceki bölümlerde, en egomanyak ‘feministin’ bile erkek emeğine ne kadar bağımlı olduğunu gördük. Tekrar edeyim: erkeklerin üretici ve girişken kapasitelerinin tamamını kullanmaya zerre motivasyonları olmadığı hiçbir toplum, ayakta kalamaz.

Şehirli ABD’de erkekler ve kadınlar arasındaki anlaşma bozuldu (taşrada hala bir miktar devam etse de). Aşamalı vergi sisteminin varsayımı, erkeklerin aileleri için her zaman kendi ihtiyaçlarının 10 katını kazanacakları varsayımı üzerine kurulu. Bu tür ailesel motivasyonu olmayan bir erkek, daha kolay ve az para ödeyen bir iş seçerek, devlete kazandırdığından daha fazlasına mal olabilir. Daha az vergi demek, sadece bekâr anneler ve kadınlar için devlet işlerine değil, polis gücü için de daha az para demek. Daha az polis memuru ve gardiyan demek. Feminist hipergamik ütopya, kendi kendini finanse edecek güce sahip değil. Her beta erkeğin tam potansiyeline ulaşacak şekilde çalışmasına bağımlı. Beta erkeklerin böyle çalışmaması ise erkek düşmanlığı balonuna göbekten bağlı devlet balonunu patlatacaktır. Bu nedenle erkek düşmanlığının uzun süre finanse edilebilmesi matematik olarak mümkün değil. Küçük bir devlet gücü, sürekli yayılan büyük bir devlet gücünden daha sürdürülebilirdir. Sürekli büyüyen devlet finanse edilemez ve toplu çelişkiler çukuruna düşer. Günümüz Rusya’sına hâkim olan mafya kapitalizmine bakmanız yeterli.

Bu Dört Atlı on yılın sonunda erkek düşmanlığının yükünü erkeklerden kadınlara yönlendirecek şekilde birleşecekler. 1/1/2020 tarihinde, erkek düşmanlığı balonunun nasıl patladığını ve kadınların kaderlerinin kontrolünü ‘feministler’e yükleyerek nasıl acı çekeceklerini göreceğiz. Dikkat ederseniz, herhangi bir Erkek Hakları grubunun ortaya çıkışını Dört Atlı içinde saymadım. Saydığım nedenlerle bunun mümkün olacağını sanmıyorum.

Dört Atlı’yı eleştirecekler için (benim tahminlerime karşın kendi tahmin geçmişlerini görmek isterim): Kadınlar kendi Dört Canavar Düdüklerine sahip oldular ve artık dengeler karşı tarafa geçiyor. Bu yüzyılda 4 atlıyı aklınızda tutun ve 2010’un bu ilk gününde okuduğunuz bu yazıyı aklınızdan çıkarmayın.

Kimi ilgilendiriyor?

ABD’nin güvenliği ve refahı için tehdidin İslamcı Terörizm olduğu 10 yılı geride bırakıp asıl tehlikenin erkek düşmanlığı olduğu 10 yıla girerken, aşağıdaki konulardan herhangi biri ile ilgili bir kişinin bu tehlikeyi ciddiye alması gerek:

- Oğlu, erkek kardeşi, erkek yeğeni evlenecekler ya da kendisi evlilik yapacak erkekler (özellikle de evlilik anlaşması olmayanlar). Daha önce anlattığımız gibi, bu erkeğin hayatı mahvolabilir, çocuklarından ayrılabilir ve ileri demokraside olabileceği çok az kişinin aklına gelecek şekilde hapse atılabilir. Boşanmış erkeklerin intihar oranı şoke edecek kadar yüksek
- İki ebeveynli ailelerde büyüyen insanların daha çok olduğu toplumların, yetişkinlerin çoğunun iki ebeveynli sağlam ailelerden gelmeyen toplumlara yok edecekleri konusunda hem fikir olanlar.
- Küçük torunu, torununun çocuğu, yeğeni ya da kuzeni olanlar. Boşanma yasaları kadınlara çocukları rehine olarak kullanma şansı veriyor ve bunun çocuğu boşanmadan sonraki uzun

yıllar kötü etkileyeceğini kimse inkâr edemez. ‘Feministler’ sahte araştırmalarla babanın rolünü hiçleştirmeye çalışsa da, gerçek hayat örnekleri bunun tersini gösteriyor.

- Pahalı evi olanlar. Erkeklerin aile kurmaktan sakınmaları, ev talebini azaltacak. Evinin konut kredisinin %80’i duranlara hatırlatayım, ev fiyatları %20 düşerse, evde sizin payınız %100 siliniyor. Beta erkeklerin iş bulma şanslarının yok olduğu ilk ABD şehri olan Detroit’te ev fiyatları 2003’te ortalama 98,000 USD iken bugün sadece 14,000 USD. Eğer eviniz varsa, servetiniz iki ebeveynli ailelerin oluşup kalıcı olmasına bağlı.
- Artan suç oranlarından endişeli olanlar. ABD’de siyah çocukların %72’si bekâr annelere doğuyor ve bu sayı beyaz çocuklarda %30lara geldi. Erkek ekonomik gerilemesi de eklenince birçok erkek için hayatta kalmanın tek yolu mafyaya katılmak olacak. Sevgi görmeyen erkekler, eskiden evlenebiliyorlardı ama şimdi mafya için kolay avlar.
- Federal ve devlet bütçesindeki sağlık harcamalarında artan açıktan endişe duyanlar. Devlet bu açığı kapamak için harcamaları düşürmek yerine vergileri arttırmakta diretiyor. Yüksek maaş kazanmak için çok çalışmayı seçen erkek sayısı azaldıkça, vergilerin %75’ini tepe %10 öder modeli kırılacak. Nafaka, yatakta iyi olmamak veya kendini kadın şiddetinden korumak yüzünden hapsi boylayan erkek sayısı arttıkça, vergi geliri düşecek. Bir mahkumu parmaklıklar ardında tutmanın maliyetinin yılda 60,000 USD olduğunu hatırlatalım.
- ABD anayasasının değerli bir doküman olduğunu düşünen herkes. ‘Suçlu olduğu kanıtlanana kadar herkes masumdur’ ilkesi, feminist ağırlıklı birçok yasada işlemiyor. Daha önceden üzerinde durduğumuz ‘gölge devlet’, masum erkekler üzerinde her türlü zorbalık için ‘feminizm’i kullanıyor. Bu da ABD’nin özgürlükler ülkesi olduğu savını savunulmaz kılıyor.
- Ulusal güvenlik konusunu ciddiye alan herkes. Bu toplumun kendisine ihanet ettiğini düşünen erkek sayısı arttıkça, kendisi görevdeyken boşanma avukatlarının karısını boşanmaya teşvik ettiğini görmek için orduda hizmet etmeyi göze alacak erkek sayısı azalacak. Savaş meydanlarından eve dönen erkekleri hemen başka türlü bir savaşın içine atmak, en iyi erkeklerimize yapılan başka bir utanç verici ihanettir. Dahası, İngiliz erkeklerinin, erkek düşmanı İngiliz boşanma mahkemelerince mahvedilmemek için nasıl şeriat yasalarına döndüğünü anlatmıştım. Bunlardan bazıları, İslam’ın kendilerine kendi toplumlarından daha fazlasını sağladığını düşünecektir.
- ‘Feminist’ doktrinden sapan her kadının uğradığı saldırılardan ve kendilerini ‘feminist’ ilan edenlerin söz ve davranışlarından bıkan her kadın. Her etkinin aynı şiddette ve eşit tepki ile karşılaşıacağına inanan biriyseniz, ‘feministler’in cana yakın köpeği sürekli tekmelemelelerinden endişe duymanız lazım.
- Son olarak da genç kızı ve kız kardeşi olan herkes. Aklını yitirmiş ‘feministler’in yaptıklarının bedelinin erkeklerden kadınların sırtına yüklenmesi (feminizmin nefret doktrini ile

alakaları olmasalar bile) ile artık sadece en güzel kadınların evlenebileceği bir dünyaya gidiyoruz. Baştaki yönetim özetinde bahsettiğim gibi, feministler kadınları felakete sürüklüyorlar.

Listeyi daha da uzatabilirdim ama anlatmak istediğim çok açık. Önümüzdeki on yılın en büyük problemini anlattık.

Sonuç

Ben sadece bir gözlemciyim ve herhangi bir çeşit aktiviste dönüşmeyeceğim. Ama daha önce de söylediğim gibi, Gandhi ruhlu bir ‘aktivist’ olmak da çok güçlüdür. Bir Gelecekçi olarak, bunlar çoğunluk tarafından farkedilmeden önce bazı şeyler tahmin ettim. Düzenli okurlar, benim tahminlerimin gerçekleşme oranlarını bilirler. Bana inanın, erkek düşmanlığı balonunun şişmesi ve ardından patlaması, ABD’de gelecek 10 yılı tanımlayacak. 2010lu yılların bu ilk gününde, daha binlerce makaleye neden olacak makaleyi yazıyorum.

Yukarıda da belirttiğim gibi bu yazıyı okumak, birinin 1997 yılında 2000li yılların Terörle Savaşını detaylı anlattığı bir yazıyı okumak gibidir. Bu sitenin emlak balonunu 2 yıl önceden ve hisse senedi balonunu 6 ay önceden bilmesi gibi, burada detaylıca yazdığım Erkek Düşmanlığı Balonunun çöküşü de büyük bir doğrulukla gerçekleşecek. Ben balonu görünce tanırım ve erkek düşmanlığı da bu çağın en büyük balonu. Tahminlerimin aksine yatırım yapmanız riskli.

Bu site 2030’da ABD’nin hala süper güç olacağını tahmin etti. Bu tahmini modifiye etmek istemiyoruz ama ABD’nin 2030’da süper güç kalmasının önünde bir tehlike olduğunu söylemek istiyorum. Erkek Düşmanlığı Balonu tatmin edici ve düzenli bir şekilde atlatılmazsa tehlike var. Hangi toplumun, iki cinsiyet de iyi davranış görürken refahını arttırmaya devam edeceğini göreceğiz ama ABD şu an doğru yolda yürümüyor. Bu nedenle ben Erkek Düşmanlığı Balonunun güzelce sönme ihtimalini düşük buluyorum. Sönecek ama şiddetli bir kasırga şeklinde sönebilir. Sadece taşra Amerikası ulusu barışçı bir geçişe taşıyabilir. İngiltere ise maalesef artık kurtarılacak durumda değil.

Bitti

Kaynak : The Misandry Bubble